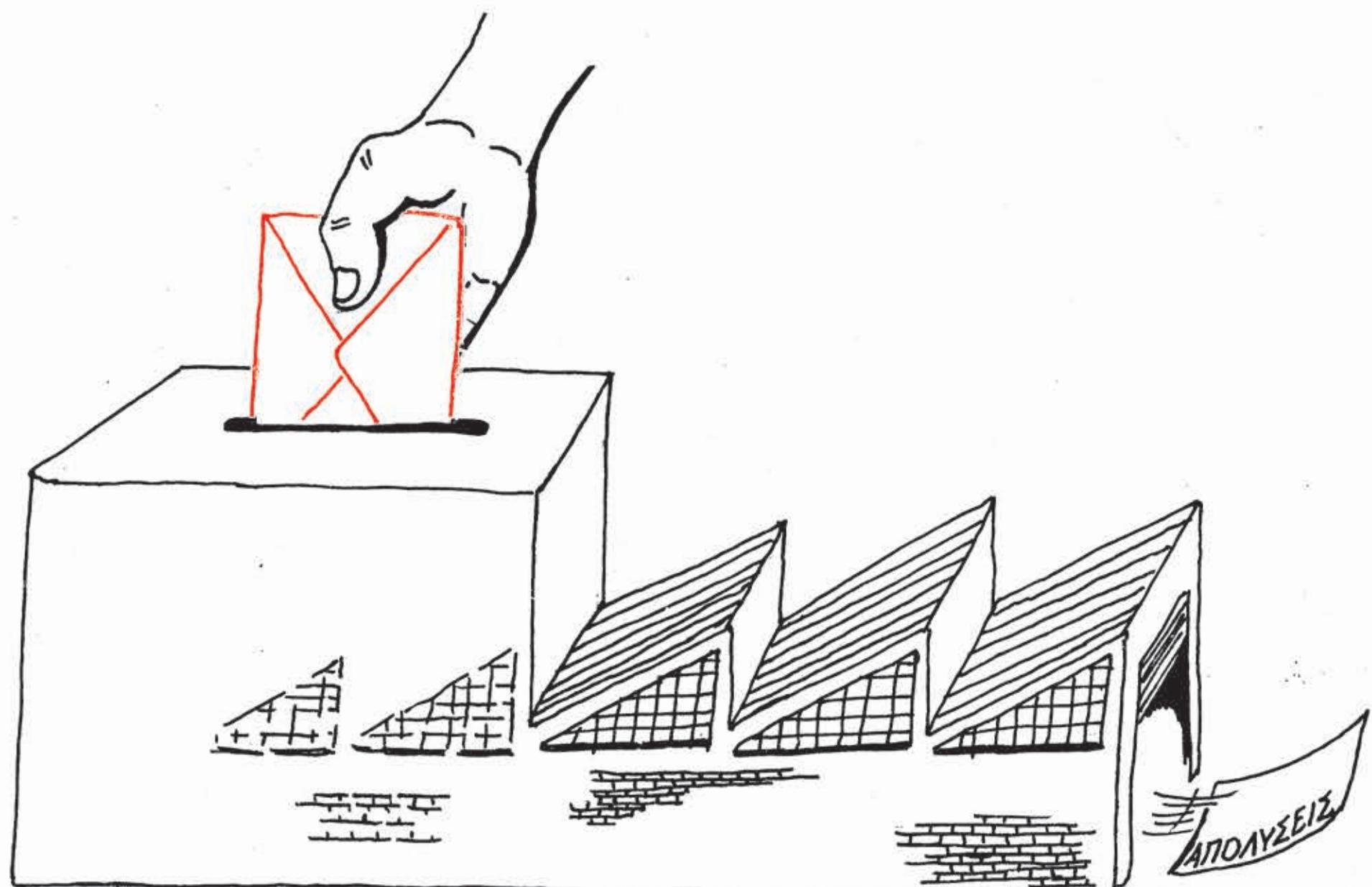

εργατική πρωτοπορία

№ 46
ΟΚΤΩΒΡΙΣ '82
δρχ. 30

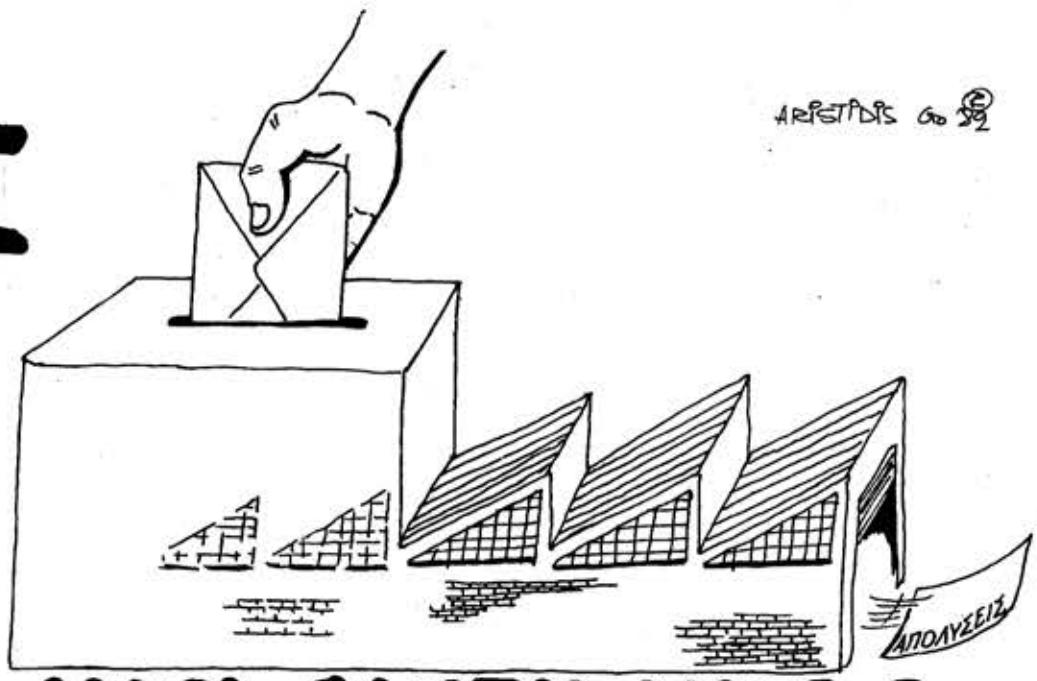
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

**ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ : τα προβληματα δεν λυ-
νούνται με μία ψηφο * ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ
ΠΑΣΟΚ * ΟΙ ΘΕΕΙΣ,, ΤΟΥ ΚΚΕ * ΠΥΡ-
ΚΑΛ * ΒΙΑΜΑΞ * ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ * ΜΙΚΡΑΒΙΑΤΙΚΗ *
ΒΙΑΣΜΟΙ * ΠΟΛΩΝΙΑ * ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ**

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ИА ПРОВАГИАТА ДЕ ГЛУНОВАИ ЦЕ ША БКЕТИ ЧИФО

Έκλογές ύποτονικές άλλα και κρίσιμες. Σίγουρα δέν κρίνεται ούτε "ή άποσταθεροποίηση της δημοκρατίας" ούτε ή τοπική αύτοδιοικηση. Τό ΠΑΣΟΚ έχει την ύποστθριξη, έστω και κριτική δλων τῶν κομμάτων και κανείς δέν σκέφτεται νάτο κουνήσει, ἐνώ τό περιεχόμενο και η σημασία της τοπικής αύτοδιοικησης έχει κριθεῖ ἀπό χρόνια. Αντίθετα αύτό πού κρίνεται όφορά περισσότερο τίς σχέσεις τῶν κομμάτων μεταξύ τους, καθώς και τήν δυνατότητα δημιουργίας νέων πολιτικῶν σχηματισμῶν. Γι' αὐτό άλλωστε και δ λα τά κόμματα περιμένουν μέ άγωνία τά' ἀποτελέσματῶν δημοτικῶν έκλογῶν, ἐνώ δύ κόσμος κοιτάει σαστισμένα και ἀναρωτιέται τί θέλουν ἀπό τήν Φίλω του.

ΠΑΣΟΚ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΔΕΞΕΙΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

"Όλα τά κόμματα περιμένουν νά δούνε τί σήμανε ένας χρόνος κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και νά καθορίσουν τήν τακτική τους. Τό δρώτημα πού πλανάται είναι κατά πόσο συνεχίζει τό ΠΑΣΟΚ νά διατηρεῖ τήν πλατειά συμμαχία πού τό έφερε στήν έξουσία Πάνω απ' όλους είναι τό λιδο πού άνησυχει για τίς πιθανές διαροές τό σο πρός τά δεξιά δσο και πρός τ' αριστερά. Οι φήμες διλλά και οι προσπάθειες γιά τήν δημιουργία ένδος κεντροδεξιού κόμματος είναι κάτι πού φωβάται τό ΠΑΣΟΚ και ξέρει ότι μιά διαρροή τών κεντρώων Ψηφοφόρων του θά ένισχυε άκυρα περισσότερο αύτή τήν προσπάθεια. Τό λίδο ο δημαρχός άνησυχει και γιά τό τί θά συμβεί στό άριστερό έκεινο κομμάτι πού ύποστηριξε ΠΑΣΟΚ στίς τελωναίες έκλογές. Η μετακινησή του πρός τό ΚΚΕ θά φέρει δυσκολίες στήν κυβερνητική πολιτική τόν έπομενο χειμώνα τά δρόγοστάσια πού κλείνουν, οι νέες συλλογικές συμβάσεις πού έρχονται, τό πάγμα τών τιμων στά άγροτικά προϊόντα, θά χρειαστούν τήν μεγαλύτερη συνεργασία ταύτικη γιά νά περάσουν.

Δηλαδή ένων μέχρι τώρα τό πΑΣΟΚ μπροσες για ένα χρόνο νά κινηθεί άφετά αύτοδύναμα στά διάφορα μέτρα που έπαιρνε, και άναγκαζε μέτρα γάλη εύκολα τά δλλα κόμματα νά προσαρμοστούν σ' αύτά, άνψυχει μή πως τά έκλαγικά άποτελέσματα τό άναγκασσούν σέ πολιτικές συμμαχίες που τό ίδιο έχει άρνηθει. Πρός τήν κατεύθυνση τής αύτοδυναμίας του ύποθανε δύο μπορούντε τόσο ή ΕΔΑ δύο και τό ΚΚΕ (εσ) που κατεβαίνοντας μαζί του θέλουν νά δείξουν έστω και συμβολικά (τι άλλο άπό συμβολική είναι η υπαρξη και παρουσία τους) δύτη ή άριστερή διανόηση ύποστροφίζει άκρων πΑΣΟΚ

Αντίθετα μέ αυτά τά δύο, τό ΚΝΕ έλπιζε νά μεγαλώσει τό ποσοστό του όχι γιά νά συγκρουστεί μέ τό ΠΑΣΟΚ, άλλά γιά νάτο άναγκάσει νά συνεργαστεί μαζί του. Έλπιζε πώς τό δυνάμωματου θά σπάσει τήν άπομό νωσή του άπό τήν κυβέρνηση, όχι βέβαια γιά νά μπει σάντη (τό δραμα τής Γαλλίας τό κυνηγάει παντού), άλλά τουλάχιστο νά γίνει δποδεκτό στήν κυβερνητική πλειοψηφία (δηλα δή νά τό συμβουλεύεται ή κυβέρνηση στά μέτρα πού παίρνει) Αυτά είναι τά δρα τής "πραγματικής" άλλαγης πού προβάλλει σάν σύνθημα τό ΚΚΕ. Ή μεγάλη δοκιμασία θά είναι πάντως γιά τή ΝΔ. Οι ζημώσεις στό έσωτερικό της και οι άνησυχί-

ες στο έξωτερικό της (βλέπε αρθρο γραφία Καθημερινής και Βήματος) έχουν κορυφωθεί. Έπειτα στην περιοχή της δύναμης του ΠΑΣΟΚ από τόν κεντρώο χώρο, θά ένισχυσει τις φιλελεύθερες τάσεις της ΝΔ και τό πλήρες σιασμά της πρός τα κεντρώα ύπολειμματα. Για αυτό άλλωστε, και μέ τις προσεχείς έκλογες κρίνεται όχι μόνο ή παραμονή τού Αθέρωφ σάν δροχηγού της ΝΔ άλλα και τό δυνιγμά της πρός τόν κεντρώο χώρο. Η "μάχη" των Αθηνών με Τζανετάκη και Τσουδερού θά είναι δείγμα της έκλογυκής δύναμης που διαθέτει αυτή η συνεργασία.

ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ;

Γιαύτο καί ή άντιμετώπιση τῶν σημερινῶν ἐκλογώναδάν ἀναμέτρηση τῆς δεξιᾶς καί τῆς "δημοκρατίας" ή σάν ὀπαρχή ἀποσταθεροποίησης τῆς κυβέρνησης ἀπό τὴν ΝΔ εἶναι λανθασμένες. Εἶναι ἄλλωστε πάντοτε τὸ ἄλλοθι τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων (τόσο τοῦ ΚΚΕ(εσ) ὅσο καὶ τοῦ ΚΚΕ) γιά νά δικαιολογήσουν τὴ συνεργασία τοὺς καὶ τὴν ὑποστήριξη τοὺς στήν κυβέρνηση. Εἶναι ἀκόμα καὶ ή σύγχιση δρισμένων ποὺ συνεχίζουν νά ἀντιμετωπίζουν τὸ ΠΑΣΟΚ σάν "ρεφορμιστικό" ή σάν "έργατικό" κόμμα.

Πούτα ἀπόδια ή δεξιά βρίσκεται σε διάλυση καὶ δχι σέ ανασύνταξη. "Ισα-ΐσα μετά τίς ἐκλογές, καὶ ἔξαρταται κι ἀπό τά ἀποτελέσματα, θά κάνει προσπάθειες νά προσδιορίσει πιό ξεκάθαρα τήν τακτική της ἀπέναντι στό ΠΑΣΟΚ. Πάσχει καὶ αὐτή ὅπως καὶ τά ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης, ἀπό Ἑλλειψη μπούσουλα γιάτρη τήν νέα περίοδο. Βασικός στόχος της πάντως είναι νά μπορεῖ νά ἐπιτρέάζει τήν κυβερνητική πολιτική δίνοντας σταθερότητα στά "θετικά" στοιχεία της καὶ διευκολύνοντας ἔτσι τήν ἀστική τάξη νά ἀξιοποιήσει τό έκουγχρονιστικό πρόγραμμα τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Δεμένο μ' αὐτό εἶναι καὶ ἡ ἐμποσσύνη μὲ τὴν ὁποίᾳ περιβάλει τὸ ΠΑΣΟΚ τόσο ὁ ΣΕΒ δσο καὶ ἡ ΕΟΚ.Μέ μιά ρεαλιστική ἀντιμετώπιση,δύσκο λα θά μποροῦσε ἄλλη κυβέρνηση νά διαχειρίζεται τόσο ἀναλακτα τὴν σημερινή κρίση.Κλείνουν γιά τρίμη νο,γιά ἔξαμην καὶ γιά πάντα διάφορα μεγάλα ἔργοστάσια,κι αὐτό πιά περνάει στά ψιλά τῶν ἐφημερίδων.

Ανάλρουνταί ούσιαστικά μέτρα πού καθιερώθηκαν μέ τυμπανοκρουσίες (όπως αύτόματη Τιμαριθμική 'Αναπροσαρμογή) δέν άκούγεται καμιάδις άντιρρηση όπό πουθενά. Ή "έπαναδια πραγμάτευση" με την ΕΟΚ καί το ΝΑΤΟ μπαίνει στά γνωστά κανάλια της καραμανλικής διπλωματίας (έλληνο-τουρκικός καί έλληνοαμερικανικος διάλογος κλπ) καί τά δύο ΚΚΕ μι - λοῦν για συμπαράταξη δύων των δη- μοκρατικών συνδέσμων έναντια στή δεξιά πού "ύπονομεύει την άλλαγή" Τό πόσο τελικά φεύτηκε είναι αύτή ή κινδυνολογία φαίνεται καί από την τακτική πού τήν συνοδεύει. 'Α- πό τήν μιά ψήφος ή ύποστηλει τού

πο την μετα ψήφος η υποστήμει του ΠΑΣΟΚ για λίγη απόκρουσμε την δεξιά και από την άλλη πάγωμα των δύνων. Κι δυνατός είναι άρκετά καθαρός και έχουμε άρκετά παραδείγματα μέχρι τώρα δτι μόνον ένα δυνατό κίνημα ,υπορεῖ νά διαφυλάξει και την δημοκρατία καί τίς κατακτήσεις του "Άλλωστε σήμερα τό πρόβλημα γιά τίς όποιεςδήποτε δημοκρατικές καταχθίσεις είναι οι πίεσεις του ΠΑΣΟΚ: στίς βαρυσήμαντες όμιλλες κυβερνητικών στελεχών (Γεννηματά; Αρσένη,Παπανδρέου) τό βάρος πέφτει συστηματικά στίς προειδοποιήσεις έγαντια στήν "κατάχρηση δικαιωμάτων" από τούς έρνάτες.

ΚΑΙ Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Καὶ τὸ τελευταῖο ἐρώτημα πού γεννιέται σ' αὐτές τις ἐκλογές, είναν πόσο ὅπο τά ἀποτελέσματα θά ἔπιρεαστε! ή ζῆται ή τοπική αὐτοδιοίκηση. Πόσο δηλαδή άν τυετή ὁ "δημοκρατικός" συνδιασμός καί δχι ὁ δεξιός αὐτό θά δώσει μεγαλύτερες δυνατότητες στὸ νά λυθοῦν προβλήματα στέγης, υγείας, ρύπανσης καί περιβάλλοντος.

Ἐδῶ βέβαια καλά εἶναι νά θυμηθεῖ κανείς ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς δῆμους Βρίσκονται σὲ "δημοκρατικά" χέρια ἐδῶ καὶ χρόνια καὶ τίποτε δέν ἔχει ἀλλάξει. Μήπως εἶναι τότε πρόβλημα σχέσεων κεντρικῆς ἑξουσίας καὶ δῆμων πού τώρα πιά ἔχει ἀλλάξει; Στὴν Ἐλλάδα σὲ ἀντίθεση μὲ δόλες καπιταλιστικές χῶρες, ποτὲ δέν ἀναπτύχθητε τὸ κράτος - πρόνοια πού νά ἀναλάβει μέρος ἀπό τὰ ἔξοδα ἀναπαραγωγῆς τῆς ἐργατικῆς δύναμης δημοσίως στέγην πρόνοια, συγκοινωνία, σχολεία, περιβάλλον κ.α. Ἀντίθετο αὐτά δια στὸ με

γαλυτερό τους μέρος στήν "Ελλάδα άνηκαν σε ίδιωτες." Έτσι Οι ίδιοι οι δῆμοι δέν ἔπαιζαν ποτέ τό ρόλο ἀποκεντρωτικούς διαχείρησης αὐτοῦ τοῦ τομέα. Ήττιθέτα οὐπήρξαν μόνο σάν διοικητικού μηχανισμού ἀποκέντρωσης, κάποιων λειτουργιών (γάμα γεννήσεις-θάνατος- σκουπίδια), πού πολύ λίγο είχαν νά κάνουν μέ προβλήματα καθημερινής ζωῆς.

Ακόμα και έκει πού τό κράτος προχώρησε σέ κάποιουείδους κρατικοποιήσεις οι παρευθύνσεις (πολεοδομικές ρυθμίσεις), προτίμησαν νά τις έλεγχει κεντρικά παρά νά τις έπιπλοτευθεί στούς δημόσιους

εμπιστευειν στους ομούς.
Αύτή ή κατάσταση δέν πρόκει-
ται νά άλλαξει ἐπί ΠΑΣΟΚ. Εδώ στίς
φλέρες χώρες γι' αὐτήν τήν περίοδο
οίκονομικής κρίσης έχει άρχισει
ή άντιστροφή μέτρηση, πχ στήν Αγγ
λία ή κυβέρνηση τῆς θάτσερ πουλά-
τα σπίτια τοῦ δήμου στούς ίδιωτες
πόσο μᾶλλον στήν Ελλάδα πού ποτέ
δεν ύπηρε. Άλλωστε ή κυβέρνηση έ-
κανε άρκετά γρηγορά σαφεῖς τίς προ
θέσεις της. Οι ύποσχεσίες της για
τήν καλύτερη περίθαλψη καὶ λαϊκή
ύγεια κατάληξαν σέ άλλαγές τῶν ΔΣ
τῶν μεγάλων νοσοκομείων, οι έξαγγε
λίες της για έργατική κατοικίασέ
κάποια περίπλοκη διαδικασία δανεί
ων καὶ ή προστασία τοῦ περιβάλον-
τος σέ κάποια προεκλογικά παράκλια
Καὶ πάνω ἀπ' όλα έχει δηλώσει δτι
μέσα στά πλαίσια τῆς ἀντιπληθωρ-
στικής της πολιτικής οι διάπανες
τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπόμενο
χρόνο θά ποέπει νά μειωθοῦν.

χρονού θα πρέπει να μειωθούνε.
'Αντίθετα μέσα σ' αὐτή την κα-
τάσταση τό PΑΣΟΚ, κάτω από τό σύν-
θημα της ἀποκέντρωσης, δόλο καί πε-
ρισσότερο θά δένει τήν τοπική αύ-
τοδιοίκηση μέ τήν γενικότερη κρα-
τική πολιτική. "Ετσι ή δῆθεν οίκο-
νομική ἀνεξαρτησία τῶν δήμων σημα-
νει τούς μεγαλύτερους δημοτικούς
φόρους (ἡδη οἱ λογαριασμοὶ τῆςΔΕΗ
τό δείχνουν) ἐνώ ή πολιτική ἀνεξα-
ρτησία σημαίνει καί δημοτική ἀστυ-
νομία γιά μεγαλύτερο ἔλεγχο τῶν
κατοίκων. Οι δέ "δημοκρατικές" λει-
τουργίες πού πρόσφατα καθιέρωσε
τό PΑΣΟΚ στήν τοπική αύτοδιοίκηση
είτε μέ τόν θεορό τῆς "λαϊκῆς οιγ-
έλευσης", είτε μέ τήν συμμετοχή
τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν στά διάφορα
λαϊκά συμβούλια (λαϊκῆς ἐπιμόρφω-
σης, περιβάλλοντος κ.α.) δένει εἶναι
παρά προσπάθειες ἐνός μόνιμου ἔ-
λεχου τῆς ἑκογυνικῆς του πελατείας
καί ἀγκαζαρίσματος τῶν τοπικῶν πα-
ραγόντων σέ διάφορα κυβερνητικά
προγράμματα.

**ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ;**

Κι όλα αύτά μπορούνε νά γίνονται σήμερα μέ τήν μεγαλύτερη εύκολία, χωρίς καμια λάθος προσέγγιση, μέ τόν μανδύα τῆς δημοκρατικότητας, έπειδή δέν ύπάρχει κανένα κίνημα που νά τά κοντράρει. Ούτε οί ένοικοι κιαστές ή οι άστεγοι έχουν συλλογικά διεκδικήσει (πχ μέ απεργίες ένοικιαστών, καταλήψεις σπιτιών), τό δικαίωμα στήν στέγη, ούτε ούκολογικό κίνημα ύπάρχει που νά βάλλει προβλήματα περιβάλοντος γι' αύτούς που δαναπένευν καθημερινά τόν καπιταλισμό μέσα και ξέω άπ' τ' έργοστάσιο, ούτε κίνημα νεολαίας που νά καταλάβει τόν ΟΑΕΔ άντι νά στέλνει τούς "έκπροσώπους" της στάση με βούλτα λατεκής έπιμορφωσης.

ευνεκεία σελ. 10.

Ένας χρόνος οικονομικής πολιτικής από το ΠΑΣΟΚ

ΑΡΙΣΤΕΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΛΙΑ ΔΑΝΤΕΛΑ

Πρίν άκομα χρονίσει, ή οίκονομη κή πολιτική της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ έχει κιλάς χάσει πολλή όπό την άστραφτερή αγγλή της "σοσιαλιστικής διεξδούσης όπό την κρίση", μέτ τών δημόσια προβαλλόταν και ή πολό παραμικρή ένεργεια της νέας κυβέρνησης στά πρώτα βήματά της. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην τελευταία διμήλια του στούς πολιτικών συντάκτες των έψημερίδων, ό "Αντρέας Παπαδρέου" διφέρωσε τόν περίσσοτερο χρόνο σε μιά άπολογιτική προσπάθεια νά όπορωσε τις κατηγορίες διτι ό λόγος του στήν Διεθνή "Έκθεση θεσσαλονίκης" ήταν γενικός και διφορημένος, χωρίς κανένα συγκεκριμένο μέτρο γιά την άντιμετώπιση της οίκονομικής κρίσης πού χειροτερεύει.

Βέβαια, κανένα όπό τά έπιτελικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, ούτε ό ίδιος ό πρωθυπουργός, δέν ύπολογίζει διτι "στενωπός" του 1982 θά κράταγε τόσο πολύ. Σήμερα, οί έπιτελικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ διέλογον ότι το 1982 θά ήταν άπλα και μόνο ένα μικρό διάλειμμα, πρίν άρχισουν νά έφαρμοδονται τά "άναπτυξιακά δράματα", διαψεύδονται μέτ πάταγο, καθώς οι μαζικές άπολυσεις έρχονται νά υπογραμμίσουν δραματικά την πτώση της Βιομηχανίας παραγωγής.

"Η εμπειρινή οίκονομική συγκρίσια, τόσο ή έσωτερηκή δισού καὶ ή δισού θηνής είναι πραγματικά σκληρή γιά τους κάθε λογής μαθητεύμενους μά γους. Πολύ περίσσοτερο, μάλιστα, δια τά "μάγια" τους διαδεικνύονται πράξη άπλη έπιτελροφή στά παλιάγγων στε πικρά φάρμακα της καπιταλιστικής θεραπείας γιά την κρίση.

Η "ΣΤΕΝΩΠΟΣ" ΤΟΥ '82

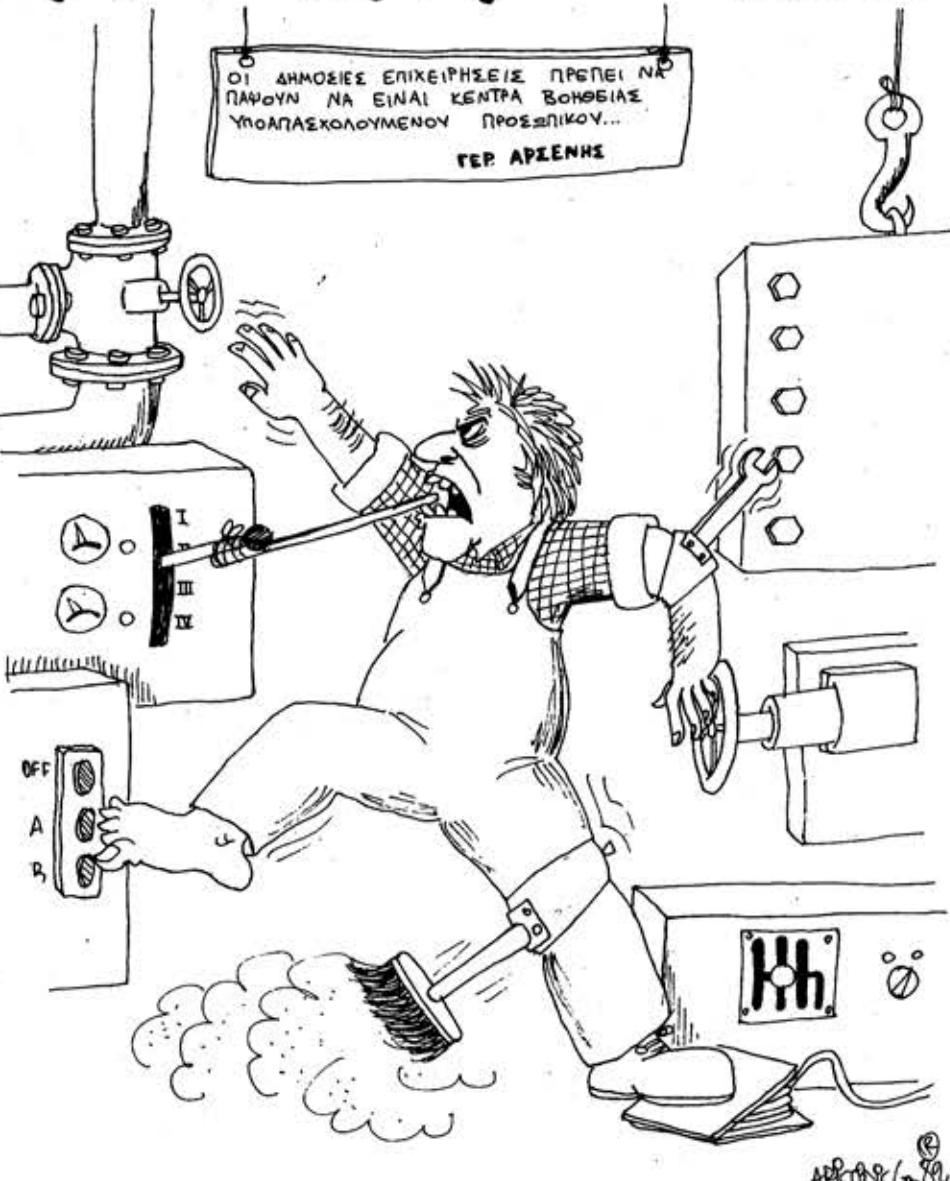
Πρίν ένα χρόνο, οι προβλέψεις των οίκονομολόγων μιλούσαν γιά το 1982 σάν μιά χρονιά δύσκολη μέν γιά διλες τίς άναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, άπλα πού θά ήταν ή άρχη μιας νέας άνακαμψης σε διεθνές έπιπεδο όποτε δια την δεύτερο "σδκ" του πετρέλαιου το 1979-80 και τήν υφεση πού έπικράτησε το 1981. Οι οίωνοι ύποτιθεται διτι ήταν καλοί. Το κόστος της ένεργειας έμπαινε κάτω όπό έλεγχο γιατί στόν φοβερό και τρομερό ΟΠΕΚ (πού είχε ύποτιθεται "προκαλέσει" την ένεργειακή κρίση το 73-74 και το 79-80) έπικρατούσε ή "άναπτυξιακή" στρατηγική της Σαουδικής Αραβίας, δηλαδή ή πολιτική της συγκράτησης της τιμής του πετρέλαιου. Στήν ΗΠΑ θά ξαναζωντάνευν οι έπενδύσεις, χάρη στήν άπλοχερο πολιτική του Ρήγκαν γιά φορολογικές άπαλλαγές στε έπιχειρησεις, ένω στήν Εύρωπη θά πρωτοστατούσε ή Γαλλία του Μιττεράν με την πολιτική της άναθερμανσης της οίκονομιας μέσα άπτις δημόσιες διπάνες. Αργά, άπλα σταθερά, δια πηχανισμός των έπενδύσεων θά έμπαινε ξανά σε κίνηση.

Τά σενάριο αύτά στήν πραγματικότητα γύρισαν άναποδα, χωρίς κανένας δάστος οίκονομολόγος νά έχει την εύκολη έξηγηση διτι φταίει δι "μπαμπούλας" του ΟΠΕΚ. Πραγματικά, ή τιμή του πετρέλαιου όχι μόνο δέν αύξηθηκε, άπλα άντιθετα έπεισε κατακόρυφα. Ο "πανιχυρός" ΟΠΕΚ άποδα χτικεί άδυναμος στήν προσπάθεια νά συγκράτησει, έστω, τίς τιμές. Στήν θέση της ένεργειακής κρίσης, διως, ξεπετάχτηκε ένας άλος παράγοντας γιά νά πνιξει τίς έπενδύσεις: ή αύξηση των έπιτοκών. Μέτ έπικεφαλής της άμερικανικές τράπεζες, οι τραπεζίτες σ' όλο τόν κόσμο διέβασαν τά έπιτοκια σε διστρονομικά ύψη, προκαλώντας πραγματική άνατροπή στε οίκονομικά σενάρια. Ο Ρήγκαν πούέκλειτηκε δημαγωγόντας διτι

κόψει τούς φόρους και θ' αύξησει τήν παράγωγή, άναγκαστηκε νά έπιβάλει έκτακτη αύξηση της φορολογίας ένω ή παραγωγή στε ΗΠΑ πέφτει. Ο Μιττεράν, πού ύποσχόταν πάλη κατά της άνεργιας μέσα δέν την τόνωση της κατανάλωσης, άναποδογύρισε τήν πολιτική του έπιβάλλοντας πάγμα μισθών και τιμών. Η περιβότη διά καμψή της πανγκόσμια οίκονομιας, πού θά ξεκινούσε το 1982, άπομακρύθηκε στά βάθη του διρίζοντα και τώρα οι προβλέψεις διτάζουν νά μιλήσουν γιά άνακαμψή έστω το 1983.

"Ετσι, ή πώση της τιμής του πετρελαίου πού τόσα χρόνια προβαλλόταν σάν ή λύση διλον τών προβλημάτων, σάν "ζεπέρασμα" πρώτα της "ένεργειακής" και υπερά της γενικότερης κρίσης, στήν πράξη έξελιχτηκε νέα έπιδεινωση της κρίσης. Οι διεθνείς τράπεζες πού πραγματοποιούσαν τεράστια κέρδη μέτ την άνακαμψή των πετροδολλαρών, βρέθηκαν μέτ την πώση της τιμής του πετρελαίου μπροστά σε νέα κατάσταση. Ή χι μόνο δρχισαν νά χάνουν μερικάς άπο τους καλύτερους καταθέτες τους άλλα και νά βλέπουν χώρες καλοπληρωτών (όπως το Μεξικό) νά μήν μπορούν νά έξοφλησουν χρέος και τόκους. Τά έπιτοκια πήραν τών άνηφορο, μέτ πιό έπιθετικές τίς άμερικανικές τράπεζες. Καί μέ κάθε ποσοστιαίμο νάνα πάνω στά έπιτοκια πολλαπλασιάζονται οι πλέσεις γιά τίς χώρες μένες χώρες και έπιχειρησεις νά έγκαταλείψουν όποιαδήποτε σχέδια έπενδύσεων προκειμένου νά έξοικονο μίσουν τά άπαραίτητα τοκοχειρώλασια. Άυτοί τό κλέμα μέ τή σειρά του έντείνει τά προβλήματα πού δημιουργεί ή σημειώνη διεθνής συγκυρία γιά κάθε έθνος ιστόμητο πολιτικό και ίδιαίτερα γιά τους πιό δάδυντους.

Παραλληλα, η παράταση της υφεσης και ή μείωση του διεθνούς έμπορια διένυνται τών έξαγωγικούς συναγωνιμούς άναμεσα στίς διάφορες χώρες και άναβινουν τίς έθνικιστικές τάσεις. Ετσι, στή Γαλλία, η στροφή της οίκονομικής πολιτικής Μιττεράν πάνω παρουσιάστηκε σάν άναγκα γιά τήν φηράστη τών γαλλικών συμφρόνων δέν τίς άμερικανικές έπιθετες (έπιτοκια, πίεση του δολλάριων πάνω στό φράγκο). Έπισης στή Γερμανία, πού κάποτε θεωρούταν ή πιό

"ἄν στό μεταξύ δέν διαταρκίθει ή ίδιωτερη πρωτοβουλία. "Λίγο άργοτερα, τήν δινοίη, ήρθε ή πρώτη προεδρούλησης 'Αραένη (με τήν 'Εκθεση του σάν Διοικητή της Τράπεζας 'Ελλάδος) διτι μά "Βιαστική" άναθέρμανση θα ήταν παρακινδυνευμένη. Ακολύθησε τό σπάσιμο της Τράπεζας και ή σκλύρωση της είσοδηματικής πολιτικής πού ξαναθύμηθηκε τήν άναγκη "αύτοσυγκράτησης" τών έργασιμων. Γιά δισους δέν μπορούσαν νά καταλάβουν τόν "σοσιαλιστικό" χαρακτήρα της νέας αύτοσυγκράτησης, άνελαβε νά τήν έμρηνε σε λέχη της ΠΑΣΚΕ στό Σπόρτινγκ: οι παράλογες άπατήσεις καταστρέψουν τών ικαρομεσαίους, ένω τά μονοπάλια έχουν περιθώριο νά άνταπεξέλθουν. Η αύτοσυγκράτηση, λοιπόν, έριεν "άντιμονοπωλιακή πολιτική". Ετσι, ή "άναπτυξιακή" είσοδηματική πολιτική του ΠΑΣΟΚ έχασε γρήγορα τών άναθερμαντικούς στόχους της και ξαναγύρισε στήν παραδοσιακή λιτοδίατη διατίμηση της άμοιβης τών έργατων.

Παράλληλα, τό άλλο σκέλος της οίκονομικής πολιτικής γιάστρισε μέ τήν ίδια βιασύνη άπό τέ δημόσιες περικοπές. Εξαπολύντας πανεθνική "σταυροφορία παραγωγικότητας" ό κ. Άραένης στή διμίλια του τής 25 Αύγουστου διακάλυψε τήν άναγκη νά "άποδεσμευτούν" πόροι άπό τίς έλλειμματικές δημόσιες και ίδιωτες τάσεις. Ετσι, ή "άναπτυξιακή" είσοδηματική πολιτική του ΠΑΣΟΚ έχασε γρήγορα τών άναθερμαντικούς στόχους της και ξαναγύρισε στήν παραδοσιακή λιτοδίατη διατίμηση της άμοιβης τών έργατων.

Παράλληλα, τό άλλο σκέλος της οίκονομικής πολιτικής γιάστρισε μέ τήν ίδια βιασύνη άπό τέ δημόσιες περικοπές. Εξαπολύντας πανεθνική "σταυροφορία παραγωγικότητας" ό κ. Άραένης στή διμίλια του τής 25 Αύγουστου διακάλυψε τήν άναγκη νά "άποδεσμευτούν" πόροι άπό τίς έλλειμματικές δημόσιες και ίδιωτες τάσεις. Ετσι, τό πρώτο βήμα γιά νά γίνουν έπενδύσεις στό... μέλλον είναι νά γίνουν δημόσιες περικοπές και κλειστοίματα. Ο διό γιά τό τεμπέλικο "ύποστασης" προσωπικού αύτών τών έπιχειρησεων, ή μεγάλη συμβολή του στή δινοδο της παραγωγικότητας θά είναι νά μεινει... άνεργο. Φαίνεται διτι μαζί με τήν "άντιμονοπωλιακή" αύτοσυγκράτηση συμβαδίζει και ή παραγωγική" άνεργια.

Η σταυροφορία παραγωγικότητας του ΠΑΣΟΚ, πού δέν διστάζει νά άφει νά έργατες της ΠΥΡ ΚΑΛ σήμερα όπως και τού Λαυρίου χθές, της Βιαμάς όπως και τού Λαδόπουλου, της Τριαντέξ όπως και τής Μπαρκό, άποδειχτηκε πολύ πιό διστα χτική διται συνάντησης μπροστά της τούς χοντέμπορους ή τούς φουρνάρηδες και τούς μυλωνάδες. Παρά τίς του μπανοκρουσίες γιά τήν κατάργηση,

Ενας χρόνος ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ από το ΠΑΣΟΚ Ο "ΑΝΤΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ" Των ανταλλαγμάτων

Πρίν από ένα χρόνο, ή ανοδος του ΠΑΣΟΚ στήν έξουσία είχε γίνει δεκτή από τόν διεθνή τύπο μέ μιά σειρα έρωτηματικά γιά τους διεθνείς προσανατολισμούς του. "Η συνθηματολογία του ΠΑΣΟΚ γιά τήν ΕΟΚ και τό ΝΑΤΟ, ή μή ένταξη του στήν σοσιαλιστική διεθνή και οι φιλίες του μέ τά άραβικά καθεστώτα τής "σκληρής γνωμής τής άρνησης" (Καντάφι κλπ) έκαναν τούς σχολιαστές τής άτλαντικής συμμαχίας νά άναρω τιούνται: Τί έπιδιώκει ή νέα έλληνική κυβέρνηση; Νά φύγει από τήν ΕΟΚ και τό ΝΑΤΟ ή μήπως νά παζαρέψει πολύ σκληρά τήν παραμονή της; Η ίδια ή κυβέρνηση τής Αλλαγῆς, στά πρώτα βιωματά της, έμφανής τηκε διατεθιμένη νά πάρει πρώτο - βουλίες πού θά ένισχυσουν περισσό τέρο τίς θέσεις της μπροστά στήν προοπτική ένός τέτοιου σκληρού παζαρού. "Όλα έδειχναν ότι οι τακτικές πού έγκωνιασε ή καραμανλική διπλωματία μέ τά άνοιγματά της, θά περνούσαν σέ άνωτερα έπιπεδα καθώς τό ΠΑΣΟΚ θά έβαζε στήν πράξη τόν "άντιμερειαλισμό τών άνταλλαγμάτων".

Συγκεκριμένα .ή διπλωματική έ-
ξόρμηση της 'Αλλαγῆς έκδηλώθηκε
σε τέσσερα μέτωπα.:

Πιο σκληρή στάση άπεναντι στή Τουρκία. Μέ τη διακόπη του έλληνο-τουρκικού διάλογου γιά το Αίγαιο και τις πιέσεις στήν κυπριακή κυβέρνηση γιά νά διακόψει τις διακοι νοτικές συνομιλίες, ή νέα κυβέρνηση θέλησε νά δεξιεύσει στούς "συμμάχους" τί είδους άνταλλάγματα περιμένει: Κατώχυρωση τοῦ έλληνικοῦ ἐπιχειρεῖ σιακοῦ ἔλεγχου στὸ Αίγαιο, πίεση στήν Τουρκία νά ἀποχωρήσει ἀπό τὴν Κύπρο. Τό ταξίδι τοῦ Ἀντρέα στὴν Κύπρο ήταν ἡ πανηγυρική διακήρηση αὐτῆς τῆς σκλήρυνσης ἀπέναντι στήν Τουρκία. "Ηδη, ὅμως, ἀπό τις δυσκολίες ἐκείνου τοῦ ταξιδεῶν εἶχαν ἀρχίσει νά φαίνονται τά προβλήματα πού, ὅπως θά δούμε στή συνέχεια, ὀδήγησαν στήν βιαστική κολοτούμπα τοῦ Μορατόριου.

* Πιό στενές σχέσεις υπήρχαν μεταξύ των διάλακτους αδερφών. Μέτρη την ύποδοχή του Ἀραφάτ στήν Αθήνα και τη προετοιμαζόμενη (τότε) επίσκεψη του Καντάφι, ή διπλωματία του ΠΑΣΟΚ θέλησε νά δειξει δια ποτε λόγισμο παράγοντα στίς έξελίξεις της Μέσης Ανατολής. Παράγοντα, δηλαδή, που οι μεγάλες δυνάμεις πρέπει νά πέρνουν ύπόψη στά σχεδιά τους και νά ικανοποιούν τις απαιτήσεις του για νά έχασφαλίσουν τίς μεσολαβητικές ύπορειες που μπορει νά προσφέρει στή "διευθέτηση" του με σανατολικού. Και σ' αυτό τό μέτωπο, δημος, φάνηκαν ἀπό νωρίς (μέτρη τήν άναβολή τής επίσκεψης Καντάφι) τά σημάδια τής στροφής που έγινε συνέχεια και πού γύρισε άναποδα και αυτή τήν πρωτοβουλία τής Παπανδρέου.

* Αναθέρμανση τῶν σχέσεων μὲ
τὴν οοβλετική ἔνωση .Μὲ τὴν στάση
τῆς στὸ Πολωνικό, τὸ ΠΑΣΟΚ ἔστειλε
πρός κάθε κατεύθυνση μήνυμα διὰ
“εὐέλληκτη” διπλωματική ἔξόρμηση
του δέν θά δίσταζε νά προσφέρει
κάποιες ὑπηρεσίες καὶ στά Ρωσικά
κρατικά συμφέροντα προκειμένου νά
ξεισφαλίσει υπόστρηξ για τίς
πρωτοβουλίες του. Ή ἀπάντηση ἥρ-
θε ἐμεσα ἄλλα πολύ καθαρά, μὲ τὴν
θερμή ὑπόδοχή τοῦ Εβρέων στὴν Βουλ-
γαρία, τὴν Ρουμανία καὶ τὴν Γιου-
κοσλαβία.

* Τοποθέτηση των διαπραγματεύσεων με ΕΟΚ,ΝΑΤΟ καλ ΗΠΑ σε νέα βάση. Στό τελευταίο αυτό και πιο σημαντικό μέτωπο, ή τακτική της νέας κυβερνησης ύποσχόταν σκλήρωση των έλληνικών απαιτήσεων μπέναντι σε όλους τούς μεγάλους:Καλύτερους όρους συμμετοχής στήν ΕΟΚ,άλλιως φένγουμε.Καταγγελία της συμφωνίας Ρότζερς και νέες έγγυησεις τού ΝΑ

... ΕΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΑΛΗΑΣΤΥΓΗΣ ΤΩΝ ΛΑΟΝ ...

Το γιά τά συνορά μας και τήν άσφαλτειά μας, άλλιως φεύγουμε. Άμερικανική ύποστθριξ τῶν ἑλληνικῶν θέσεων, διπλωματικά και στρατιωτικά, άλλιως οι βάσεις φεύγουν.

τιας.. "Η "άπειλή" δημοψήφισματος έ ξε στα νέων διαπραγματεύσεων με τήν ΕΟΚ μετατράπηκε σέ υποβολή ένός " "μνημόνιου" , πού και αύτό θεωρήθηκε ικανοποιημένο κιόλας. "Ηδη έχουμε φτάσει στό σημείο τόσο δυαλών σχέ σεων ώστε νά προβάλλεται ό σπου δαίος ρόλος πού παίζει ή 'Ελλάδα μέσα στήν ΕΟΚ. "Η προοπτική τής ά νάληψης τής προεδρίας του συμβου λίου ύπουργών έξαπτερικών τής ΕΟΚ άπό τόν 'Ελληνη ύπουργο τό '983 σημαίνει ότι ή ζηλοδικασία αύτή θα προωθήσει πιο πολύ. Άπο τήν τα τακτική τής διαμαρτυρίας για τά "μειονεκτήματα" τής ένταξης, τό ΠΑ ΣΟΚ προσαρμόζεται στήν τακτική τής άξιοποίησης τών "πλεονεκτημάτων". Παρόμοια έξελιξη ύπαρχει στά

πλαίσια τοῦ NATO. Οὐδὲ διαπραγματεύσεις δέν ἔβαλαν ποτέ θέμα συμφωνίας Ρότζερς, ἀλλά ξεκίνησαν ἀπὸ ἐκεῖ πού εἶχε ἀφήσει τὰ πράγματα αὐτῆς ἡ συμφωνία, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ στρατηγίου τῆς Λαρίσσας, καὶ τοῦ πόσο σπουδαῖο ρόλο θὰ ἀναλάβει στὴν νοτιοανατολική πτέρυγα. Ή θιασύνη τῆς νεας κυβέρνησης νά ξαναγυρίσει στὰ σίγουρα μονοπάτια τῆς παλιᾶς ήταν τόσο μεγάλη ὥστε ἐγκαταλήφθηκαν δχι μόνο τὰ μεγάλα συνθήματα ἀλλά καὶ κάθε σκέψη πού θά μπορούσε νά δημιουργήσει νέες ἑκρεμότητες μέ τὴν συμμαχία, ὅπως π.χ. ἡ καθόλου ἀντιμεριαλιστική ιδέα νά ζητηθεῖ ... ἐγγύηση τοῦ NATO ἡ τῶν ΗΠΑ γιά τά ἀνατολικά σύνορα τῆς Ἐλλάδας, Ἀντίστοιχα, οἱ διαπραγματεύσεις γιά τίς ἀμερικανικές βάσεις προβλέπεται νά συνεχίσουν ἀπὸ ἐκεῖ πού τίς ἀφορεῖ η Ν. Δραγοστάσια

Ν.Δημοκρατία.

...ΝΟΙΟΘΟΥΜΕ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΜΕΡΟΣ
ΕΤΗΝ ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε., ΜΕ
ΤΙΣ ΔΗΜΑΡΧΙΕΣ Η.Π.Α. ΓΑΛΛΙΑΣ. ΙΤΑΛΙΑΣ ΛΙΓΑ ΜΑ

τῶν νέων "πιλό σκληρῶν" θέσεων τοῦ ΠΑΣΟΚ στίς διαπραγματεύσεις μέ τούς μεγάλους προστάτες συμβαδίζα μέ τίς δυσκολίες πού συνάντησαν οι πρωτοβουλίες του στά έλληνοτουρκι κά και στήν Μέση Ανατολή και τίς στροφές πού άναγκαστηκε νά κάνει έκει.

"Η "σοσιαλιστική" κυβέρνηση μας άνακάλυψε ότι στό παταχνίδιτης έθνικά υπερήφανης "διπλωματίας" (πού δήθεν άψηφά τίς μεγάλες δυνά μεις γιά νά παζαρέψει την πραγματικότητα μαζί τους), ή χούντα της Τουρκίας είναι τό ίδιο ίκανός παίχτης. Γιά δύος έχουν ξεχάσει ότι τά πρώτα άνοιγματα της "πολυδιάστατης" έξωτερης πολιτικής είχαν άρχισει στήν έλλαδα τών συνταγματαρχών, γιά δύος δηλαδή νομίζουν ότι μιά τέτοια πολιτική είναι "προσδετική" καί προσθίται μόνο άπό "προσδετικές" κυβερνήσεις, θυμίζουμε τίς θέσεις τού Εβρέω στήν πρόσφατη έπισκεψή του στήν Γιουκοσλαβία: Η χούντα της τουρκίας είναι "ύπερ της διεθνούς ψφεσης μέ βάσει τίς συμφωνίες τού 'Ελσίνκι, είναι ύπερ της ίδρυσης παλαιστινι ακού κράτους καί της συμμετοχής τού PLO στή λύση τού μεσανατολικού, ύπερ της Βαλκανικής συνεργασίας καί της είρηνης κρήτης ρύθμισης τών διαφορών μέ τήν έλλαδα, ύπερ τού διαλογιστικού διαλόγου τήν Κύπρο) μέ δύο λόγια είναι τό ίδιο "πολυδιάστατη" δύο καί ή άντιπαλήτης έλληνική διπλωματία.

Η ἀπόπειρα τοῦ ΠΑΣΟΚ νά σκληρύνει τήν ἑλληνική στάσην ἀπέναντι στήν Τουρκία συνάντησε μιά ἀντίστοιχη τουρκική κλιμάκωση: Στρατιωτικές πλεσίες (συνεχεῖς παραβλάσεις τοῦ ἐναέριου χώρου τήν περιοχήν δημοπρατικούς ἐλιγμούς "δόθαλμον ἀντί δόθαλμον" (ἐπίσκεψη Οὐλούσου στήν Κύπρο, τουρνέ Εβρέν στά Βαλκάνια, διαιθήματα σέ ανατολή καὶ δύση). Μέσα σέ συνθήκες ἀβεβαιότητας ἡ μέση Ανατολή τίς παραμονές τῆς εισβολῆς τοῦ Ισραήλ στό Λιβανό δλες οἱ μεγάλες δυνάμεις κινήθηκαν γιά νά ἀπαιτήσουν ἥρεμια στίς ἑλληνοτουρκικές σχέσεις. Μέ Γερμανική μεσολάβηση

συμφωνήθηκε τό μορατόριουμ και ή
έλληνική κυβέρνηση δέχτηκε νά ξα-
ναρχίσει ό ελληνοτουρκικός διάλο-
γος με τήν συνάντηση Χαραλαμπόπου-
λου-Τουρκμέν στά περιθώρια τής σύ-
σκεψης τοῦ NATO στόν Καναδᾶ. Τό δύ-
γμα "δέν έχουμε τίποτε νά συζητή-
σουμε με τήν Τουρκία μπήκε σιωπη-
λά στό ράφι. Μαζί του, Βέβαλα, πήγε
και ὁ ἀντιχουντισμός τοῦ ΠΑΣΟΚπού
εἶχε ἐκδιαλεθεῖ εύκαιριακά σάν ἄλ-
λο ἔνα ἀτοῦ τῆς ἑλληνικῆς διπλωμα-
τίας για τήν ἀπομόνωση τῆς Τουρκί-
ας. "Όπως παλιά ή Ν.Δ ἔστελνε τούς
ἄγωνιστές τῆς Τούρκικης ἀντίστασης
πίσω στόν Εβρέν, τό ΠΑΣΟΚ στρώνη
κε μέ τήν σειρά του ἐνάντιάτους μό-
λις ἀλλασσαν οἱ ἀνάγκες τῆς διπλω-
ματίς του.

Παράλληλα μὲ τὴν στροφὴ αὐτῆς τοῦ πάγωσε καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ ΠΑΣΟΚ στὸ Κυπριακό. Ἐλληνική καὶ κυπριακή κυβέρνηση συμφώνησαν νά ἀναβάλουν τὴν προσφυγὴ στὸν ΟΗΕ γιὰ μετά τίς κυπριακές ἔκλογές. Τό πάγωμα αὐτὸ τῶν ἐλληνικῶν πρωτοβουλῶν στὸ κυπριακό συνδιάζετα δχὶ μόνο μετά τίς ἀνάγκες τοῦ μορατόριου ἀλλά καὶ μὲ τάν κοίτα τῆς

εργασία, αλλά κατ' όποιαν τρόπον; Η σημερινή περιοχή της Κύπρου, η οποία περιλαμβάνει την Κύπρο, είναι υποχρωμένη να περιμένει τόσο τα άποτελέσματα των συνομιλιών της 'Οτανθά δυνατό κατ' εδρικών έκλογών, πού θά κρίνουν άν ή νέα κυπριακή κυβέρνηση θά είναι περισσότερο ή λιγύτερο διατεθιμένη να συμφωνήσει με την έλληνική για την έγκατάλειψη του ένδοκοντο τικού διάλογου σάν πλαίσιο των παζαριών γύρω από το κυπριακό.

“Αντίστοιχα μεγ όη καί ἀπότο μη ἦταν ἡ στροφή τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς στό μεσανατολικό. Πάνω ἀκριβῶς στήν στιγμή πού τό ΠΑΣΟΚ ἐτοιμαζόταν νά δώσει νέα διάσταση στήν "παραδοσιακή Ελληνοαραβική φυλία" διευρύνοντας τίς σχέσεις με τά "προοδευτικά" ἀραβικά καθεστῶτα, ἡ εἰσβολή τοῦ Ἰσραήλ στό Λιβανό ήρθε νά ἀποκαλύψει τή συσπείρω ση τῶν ἀραβικῶν χωρῶν γύρω ἀπό τίς πιό συντηριτικές δυνάμεις. Κανένα καθεστώς δέν κούνησε τό δαχτυλάκι του γιά νά Βοηθήσει τούς παλαιστίνιους. Οι ἀντιμεριαλιστικές διακρίσεις πήγαν περίπατο καί ὅλο τό βάρος ἐπεσε στό διπλωματικό παρακήνυτο καί στήν ἔξασφάλιση εύνοικῶν δρών γιά μιά "εἰρηνευτική" πρωτοβουλία ἀμερικάνων καί εύρωπαίων.

Λειτουργία της Επιτροπής Ανάπτυξης στην Κύπρο

Μέχρι στιγμής οι προσπάθειες για την ανάπτυξη της Κύπρου είναι σταδιακές και διαδικτυασμένες. Η πρώτη στάση ήταν η ανάπτυξη της βιομηχανίας, με την οποία η Κύπρος έγινε ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς στην Ευρώπη σε ποικιλία προϊόντων. Το δεύτερο στάδιο ήταν η ανάπτυξη της υπηρεσιακής οικονομίας, με την οποία η Κύπρος έγινε ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς στην Ευρώπη σε υπηρεσιακά προϊόντα. Το τρίτο στάδιο ήταν η ανάπτυξη της τουριστικής οικονομίας, με την οποία η Κύπρος έγινε ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς στην Ευρώπη σε τουριστικά προϊόντα.

Τό μήνυμα αὐτῶν τῶν ἔξελιξεων δέν πήγε χαμένο γιά τὴν σοσιαλιστική κυβερνησή μας: Δέν είναι ὥρα γιά νά προβάλλονται σκληρές διεκδικήσεις πρός τούς συμμάχους και μάλιστα μέ άντιμεριαλιστικές τυμπανοκρουσίες. Τώρα είναι ὥρα γόνι μης συνεργασίας και ἀξιοποίησης τῶν παρασκηνίων γιά νά προωθήσουμε τά λογικά αίτηματά μας. «Ετοί ἐγκαταλείψθηκαν οἱ δυναμικές πρώτο βουλίες καὶ οἱ μαθητεύμενοι μάγα τῆς πολυδιάστατης διπλωματίας, γυναικῶν στίς δοκιμασμένες πινακίνες

Συνέκτηση σταύρου, 15

ΤΗ ΕΦΑΡΜΟΥΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΝΟΗΜΟΥ
ΠΛΑΙΣΙΟ ΥΙΑ
ΤΑ ΛΕΙ

"Η φετινή χρονιά για τα πανεπιστήμια θά είναι ή χρονιά που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θά βάλει μπρά τις διαδικασίες ύλοποίησης του δικού της ΝΠ, του νόμου με τόν οποίο έπιχειρει νά έκσυγχρονήσει τά ΑΕΙ "βάζοντας τέλος" στη μακρόχρονη κρίση τους.

Η έκσυγχρονιστική έξδρμηση του ΠΑΣΟΚ στά παν/μια γίνεται σέ μια συγκυρία όπου έχουν σχεδόν έ-ξαλειφθεί τά προβλήματα πού δημι-ρύγησε στό δάστικό παν/μιο (βάθας μα της κρίσης του) τό φοιτητικό κί-νημα τών καταλήψεων τού 79 στή πά-λη του έναντια στόν καραμανλικό ΝΠ 815.¹ Ετοι τόσο το πολιτικό κλί-μα πού έπικρατεί σήμερα μέσα στίς σχολές (πολιτικές πρωτοβουλίες, συ-ζητήσεις, συσπειρώσεις) δυο καί μέ-σα στήν έκπαιδευτική διαδικασία έ-λάχιστα μοιάζει μέ τόν άναβρασμό πρίν τίς καταλήψεις.² Απ' τήν άλλη δημος τό ΠΑΣΟΚ σέ καμιατά περίπτωση δέν θάθελε νά δημιουργούνται δξύν σεις καί άντιπαραθέσεις μέ τό ΦΚ μέσα σ' αύτή τή διαδικασία έφαρμο-γής του Νόμου Πλαίσου πρόγμα πού πιστεύει δτι έξασφαλίζεται μέ τή συμμετοχή τών φοιτητών στά συνδε-οικητικά δργανα, στίς διαδικασίες κατάρτισης τών νέων προγραμμάτων σπουδών κ.λ.π.³ Απ' τήν άλλη δυο ά-φορά τήν κρίση τού παν/μιου σέ έ-πιπεδο δομής καί λειτουργίας καί άναντιστοιχίας μέ τίς σημερινές δ-νάγκες της καπιταλιστικής άνάπτυ-ξης, ή τομή πού πάει νά έπιβάλλει τό ΠΑΣΟΚ δημιουργεί κάποιες νέες συνθήκες μέσα στίς δποίες καλοῦνται νά προσαρμοστούν οι δυνάμεις τής "παν/κής κοινότητας", μέσα στίς δποίες δέ λεγχος πάνω στά παν/μια περνάει μέσα από νέα κανάλια.⁴ Ετ-σι οι διαδικασίες τού "Τμήματος" μεταφέρουν τόν διάσπαρτο καί κατα-κερματισμένο λεγχο πού βροκόταν στόν κάθε ατομικό καθηγητή καί κα-τοχυρωνόταν νουκά μέ τά δικαιώμα-τα καί τά προνόμια πού δπορρέουν από τήν κατοχή τής έδρας μέσα σέ μια νέα συλλογικότητα. Τέρμα πιάστη "αύθαρεσίες" τής έδρας δηλ.δ κά-θε ατομικός καθηγητής χάνει πιά τήν "αύτονομία του" άπεναντι στούς ύπόλοιπους πρωταγωνιστές τού παν/μιου καί ύπόκεται στόν λεγχο κα-τούς περιορισμούς πού έπιβάλλει μια συλλογικότητα, πού καλεῖται νά δηγησει τό παν/μιο σέ μια νέασχέ ση μέ τήν παραγωγή καί τό κεφάλαι ο σ'ένα νέο τρόπο λειτουργίας τής έκπαιδευτικής διαδικασίας πού νά άνταποκρίνεται έπι τέλους στίς έ-πιταγές τής παραγωγής.⁵ Ετοι δέ πα-λίδος προσανατολισμός τού παν/μιου στή κατέύθυνση ίκανοποίησης τών ά-ναγκών στελέχωσης μιας διαρκώς δγ κούμενης κρατικής γραφειοκρατίας, τών άναγκών πού έβαλε ή άλματώδης άνάπτυξη τής οίκοδομικής δραστηρι-ότητας, καθώς καί δέ τρόπος πού τό παν/μιο σχετιζόταν (άπο έλαχιστα έως καθόλου) μέ τίς άναγκες σέστε λέχη καί έρευνες για τά βιομηχανι-κά συγκρήτημα, θά έπιχειρηθεί νά μπει σέ άμφισθητηση καί έπομένως σέ μια νέα βάση.

οε μια νέα βαση.
"Επίσης οι ιδεολογικές άνάγκες που είναι σαφώς διαφορετικές από εκείνες που πήγαινε νά καλύψει ή' άτομική παρέμβαση κάθε καθηγητή μέ τά δικά του συγγράμματα (και ου νακόλουθα οίκονομικά προνόμια βέβαια). "Ετοι τά νέα προγράμματα σπουδών θά τείνουν νά πάρουν ύπόψη τους αύτές τις νέες άνάγκες. Αύτές οι μεταρρυθμίσεις δέν σημαίνουν ότι το ΠΑΣΟΚ άποφάσισε νά καταργήσει τήν άκαδημαϊκή ιεραρχία (Βλ. "καθηγητικό κατεστημένο") καί νά βάλει σά διαχειριστήτού ἀστικοῦ Παν/μιου τούς έκπρόσωπους τῆς φοιτητικῆς συνδικαλιστικῆς γραφει

ΑΨΙΜΑΧΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΛΩΠΛΩΚΙΕΣ ΤΗΣ "ΣΥΝΑΙΡΙΚΗΣ"

οκρατίας καὶ τοῦ κατώτερου διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Άντιθετα, οἱ ρυθμίσεις καὶ οἱ διατάξεις τοῦ ΝΠ βάζουν καθαρά ποιός θά εἶναι ἀπό δῶ καὶ πέρα ὁ διαχειριστής τῶν πανεπιστημίων. Αὐτό δῶμα δὲν ἀναλεῖ ὅτι στὴ μεταβολὴ περίοδο δὲν θά ύπαρχουν ἀνταγωνισμοί ἀνάμεσα στούς καθηγητές καὶ τούς λέκτορες (διδακτοροῦχοι ΕΔΠΙΤΕΣ) ἀπό τημιά στούς καθηγητές καὶ στούς φοιτητὰς πού μιαίνουν κι αὐτοὶ στὸ παιχνίδι μέσα ἀπό τὴν συνδιοίκηση. Τόσο οἱ λέκτορες, δοσο καὶ οἱ φοιτητές ἐκπρόσωποι ἀποτελοῦν γιά τούς καθηγητές ἀνταγωνιστές στὸ μόδιρασμα τοῦ ἐλέγχου. Στούς μὲν πρώτους βέβαια οι καθηγητές διαθέτουν διάφορα ὅπλα πού δημιουργοῦν ἔξαρθσεις σ' αὐτούς, οἱ πολεῖς δὲν τούς ἀφήνουν νά ἐλίσσονται μέσα σὲ μεγάλα περιθώρια. Ένω γιά τούς ἐκπρόσωπους τῶν φοιτητῶν, ἡ μάχη γιά τὸν περιορισμό καὶ ἀποκλεισμό τοὺς ἀπό τὴν διαδικασία λήψης ἀποφάσεων θά είναι "σκληρότερη". Γιατί οἱ καθηγητές ἀνησυχοῦν μήπως ὁ πολιτικός ἐλιγμός τῆς συνδιοίκησης δῦνηθει σὲ κάποια μονιμότερη ὑπόχρεωση νά κάνουν συμμαχίες μὲ τὰ κόμματα πάντας ἐλέγχουν τὸν φοιτητικὸ συνδικαλισμό, ἐνῶ οἱ Ἰδιοὶ προτιμοῦν τὸν ἐλεγχό πάνω σ' αὐτόν μὲ τά δικά τους ὅπλα π.χ. ἔξετάσεις, ἐντατικοποίηση τῶν σπουδῶνκ. λ.π.

Αὐτό εἶναι ἄλλωστε τὸ νόμα
τῶν ἀψιμαχιῶν καὶ δχι ὅτι ἐπιτίθε-
ται τὸ ἀντιδραστικό κατεστημένο,·
ἄλλα δτι πάει νά ξέσοφαλίσει τό
πάνω χέρι στή διαχείριση τῆς κρί-
σης τοῦ δαστικοῦ παν/μιου. Μέσα σ·
αύτές τίς συνθήκες ή παρέμβαση τῶν
κομμάτων, τόσο τῶν δαστικῶν δυο καὶ
τῶν ρεφορμιστικῶν, γιά νά ξέσοφα-
λιστούν οι ἀναγκαίες συμμαχίες πάу
θά ἐπιτρέπουν τό πέρασμα των πολι-
τικῶν γραμμῶν τοῦ καθενός νά ἀντι-
μετωπίζει σίγουρα διαφορετικά προ-
βλήματα καί ἐμπόδια ἀπ' δτι στή προ
ηγούμενη κατάσταση.

Από τη μιά ή ΝΔ προσπαθεί νά έμφανιστει σάν το κόμμα πού ψηφο-
σπίζεται την άκαδημαϊκή αύτονομία
των καθηγητών άπεναντι στις έξαρ-
τήσεις της συνδιοίκησης πού καθιε-
ρωσε το ΠΑΣΟΚ. Στήν πράξη το ΠΑΣΟΚ
δέν της άφήνει περιθώρια έλιγμῶν
γιατί δύντακτους βέροντα έχει τη δύνα-
μη νά προχωρά κατευθείαν σε συμμα-
χίες μέ τούς καθηγητές καί δχλ νά
στηρίζεται στὸν έλεγχο πού έχει ή
ΕΦΕΕ. Αντίθετα αύτοί πού προσπα-
θοῦν νά στηριχθοῦν στὴ δύναμη πάλ
έχουν στήν ΕΦΕΕ εἶναι οἱ ρεφορμισ-
τές.

Οι ρεφορμιστές του ΚΚΕ και τα
ΚΚΕς έχοντας ήδη διαδεχθεί στό αύ-
νολό του τό νόμο επιδιώκουν και
αυτοί διά τήν μεριά τους τήν κατά-
χτηση περισσότερων θέσεων μέσα
στόν έκπαιδευτικό μηχανισμό στηρί-
γμένη στό "διπλο τῆς συνδιοίκησης".

Έτσι ή προβολή της "συμμαχίας των προοδευτικών δυνάμεων έναντι της στόλιας Μέτωπο των άντιδραστικών και Έγγητών πού ύπονομεύουν την έφαρμογή του ΝΠ" δέν είναι άπλα τόπρο σχήμα πού χρησιμοποιείται για νά εύθυγραμμιστούν πλήρως με την κυβερνητική (π.χ. νεγονότα του ΘΜΠ) άλλα τό δίεσοδογικά κάλυψαν μα της άπατησης τους για νά μεγαλύτερο μερίδιο έχενχου πάνω στά ΑΕΙ.

Μέ τὴν διαμόρφωση βέβαια τῶν νέων συνθήκων, ὅσο θά προχωράει ἡ ἐφαρμογή τοῦ Ν.Π., δέν θά πάλισσυν νά ύπάρχουν ἔρωτήματα (καὶ πιθανές ἀ παντήσεις) στὸ κατά πόσο θά είμαστε ἀπλά θεατές τῶν δῶσαν ἔξελίζεων συμβαίνουν σὲ ἐπίπεδο δομῆς καὶ λειτουργίας τῶν ΑΕΙ, θεατές τῶν ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις τοῦ ἀστικοῦ ἐκσυγχρονιστικοῦ μπλόκου.

Εἶναι δυνατόν νά ἐμφανιστεῖσθαι μερα μιά διαφορετική πορεία, μιά πορεία, πού νά ζαναβάζει τὴν ἀναγκαιότητα ἀνάπτυξης ἐνός μαζικοῦ ΦΚ ἐνάντια στὸ ἀστικό παν/μιλο· καὶ τούς καπιταλιστές γενικώτερα; Μπορεῖ νά ύπάρξει Φ.Κ. κάτι τὰς τὰς νέες συνθήκες πού θά ἀρχίσουν νά διαμορφώνονται μὲ τὴν ἐφαρμογή ταῦτα νέου νόμου; "Οδηγούμαστε μήτως σὲ μιά πορεία βεβαίη· ἐνσαμάτωσης δηπου κάθε προσπάθεια εἶναι προδικασμένη σὲ ἀποτυχία ἡ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΦΕΡΙΑ ΔΡΑΣΗΣ!"

Έστια θρησκεία.
Έρωτήματα πού μέ τόν ένα ή τόν ἄλλο τρόπο μπαίνουν σ' ὅλους αὐτούς πού μιά προηγούμενη περίοδο πάλαιψαν ἐνάντια στόν ἑκουγρονισμό καὶ τό δαστικό πανεπιστήμιο, καὶ θά μπαίνουν σ' ὅσους ἀπόδω καὶ πέρα θά συνειδητοποιοῦν τό ρόλο τῆς δαστικῆς ἔκπαίδευσης. Έρωτήματα πού ἀπό τήν ἀπάντηση τους θά ἔχαρτθει τό κατά πόσο θά μπορέσει ξανά νά κινεῖται πολιτικά ἔνα κομμάτι τοῦ Φ.Κ. σέ μιά προοπτική ὀνάπτυξης μαζικῶν πολιτικῶν πρακτικῶν ἐνάντια στό δαστικό πανεπιστήμιο καὶ τούς καπιταλιστές. Μιά προοπτική, πού ὁ σημερινός λήθαργος τοῦ Φ.Κ., τήν κάνει νά φαντάζει σά ούτοπία στά κεφάλια ὀνειροπόδων, μιά προοπτική πού είχε δύμας μείνα πάντα οντοχθή ἀφού οι διαδικασίες πού φέρουν στή ζωή τήν ἀμφισβήτηση μέσα στά πανεπιστήμια δέν πρόκειται νά σταματήσουν ποτέ δύο τόποι μεταξύ τών θά ἔξακολουθεῖ νά λειτουργεῖ ύποταγμένο στίς σκοπιμότητες καὶ τίς πολιτικές, οἰκονομικές καὶ ἴδεολογικές ἀνάγκες τῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης, δύο θά κυριαρχεῖ στό πανεπιστήμιο διαπερνώντας ὅλη τή δομή καὶ λειτουργία του ὁ διαχωρισμός ἀνάμεσα σέ διανοητική καὶ χειρωνακτική ἔργασία. Ιδιαίτερα σήμερα σέ μιά συγκυρία όπου ή οἰκονομική κρίση Βαθάλωτας αυρρυκών vel έτσι τές δυνατότητες καὶ τίς

έλπιδες των κατώτερων, τάξεων για τήν κοινωνική άνοδο μέσα στά ΑΕΙ. Συνολική άντεπαράθεση με τό νέο νόμο είναι σίγουρα απίθανο νά ίπα ρξει άμεσα μέσα στή πορεία έφαρμο γῆς του, όφου οι δυνάμεις πού μπορούν νά τών προκαλέσουν είναι σημαντικά περιορισμένες (βλ. φυτοζωΐα τών συστερώσεων). Όμως οι άνταγνωνισμοί γιά νά έξασφαλτεί μιά νέα ισορροπία δυγάμεων άναμεσα στίς άτιμαχόμενες μεριάνες, τό παιχνίδι γιά τήν "κατανομή" τού έλέγχου προ ρει νά δημιουργήσει καταστάσεις πού θά κάνουν άναγκαία τήν παρέμβαση τής άριστερᾶς τού Φ.Κ.Παρεμβάσεις πού θά τείνουν νά έντοπι-ζουν πού είναι ή πραγματική σύγκρουση με τό άστικό πανεπιστήμιο καί τήν ίδεολογία του καί πού οι άνταγνωνισμοί νιά τών έλεγχο του.

ανταγωνισμοί για τον ελεγχό του.
· Ιδιαίτερη σημασία θά έχει ή στάση τών ρεφορμιστών, άφοι καί δικιά τους συμμετοχή στό παιχνίδι, πέρα από τήν συμμετοχή στά συνδιοικητικά δργανα θά μπορεῖ νά στηρίζεται και στήν κενητοποίηση τών φοιτητικών συλλόγων. · Η πολιτική τού άγωνιστικού ρεφορμισμοῦ είναι οι γουρα μιά ταχτική πού οι ρεφορμιστές δέν έχουν λόγους νά τήν ξεχνοῦν, ίδιαίτερα στούς άνταγωνισμούς μέ τούς "μαύρους κύκλους τών άντιδρα στικών καθηγητών". Πέρα απ' αύτό τό έπιπεδο, άντιτιπαράθεσεις θά δημιουργοῦνται και σέ άλλα έπιπεδα π.χ. σέ έπιπεδο ίδεολογίας γιά τό περι εχόμενο τών σπουδῶν, τόν τρόπο δι δασκαλίας, γιά τίς έξετάσεις κ.λ.π.

Δυνατότητες βέβαια ύπάρχουν και έξω από τα πλαίσια του πανεπιστήμιου, μέσα στούς χώρους πού άνα πτύσσεται σήμερα ή ταξική πάλη, ή σύγκρουση άναμεσα στις προσπάθειες "έξυγλανσης" καὶ έξορθολογισμοῦ της οἰκονομίας" από τα έπιτελες του ΠΑΣΟΚ καὶ κομματιών του μαζικού κινήματος της έργατικής τάξης, ἡ σύγκρουση άναμεσα σέ μια δύρια νε ολαία ένάντια στήν κυβερνητική πολιτική της άνεργίας καὶ της καταστολής ένάντια στούς διάφορους διάφορους καταπιεστές καὶ καθώσπρεπει κυρίους καὶ κόμματα είτε πρόκειται γιά τούς γαλονάδες μέσαστρο στρατό, τούς "παιδαγωγούς" τῶν γυμνασίων καὶ λυκείων, τούς έμπόρους τῶν συναυλιῶν καὶ τῶν γηπέδων είτε γιά δῆλη τήν συντηρητική παλιοσαβούρα της άστικης ίδεολογίας καὶ τῶν φορέων της (μέσα καὶ έξω από τὸ λαϊκό κίνημα).

Χρειάζεται λοιπόν ν' ἄρχισουμε νά βλέπουμε τό Φ.Κ. δχι πιά σάν μοχλό προώθησης τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων μέσα ἀπό τά γραφειοκρατικά συνδικαλιστικά του δργανα ἀλλά σάν μιά πολιτική δύναμη κρούσης ἐνάντια στὸ ΠΑΣΟΚ καὶ τούς καπιταλιστές στὸ πλευρό του ἔργατικου καὶ του νεολαίαστικου κληνήματος.

Μιά τέτοια κατεύθυνση μπορεῖ νά ἀρχίσει νά γίνεται πραγματικότητα μέσα από τή συγκεκριμενοποίηση ἐνός διαφορετικοῦ περιεχόμενου πολιτικῆς πάλης καὶ προβληματισμοῦ. Μιά συζήτηση πού προχώρησε ἀρκετά τήν προηγούμενη περίοδο ἀλλά σέ καμιιά περίπτωση δέν μπόρεσε να' μετατραπεῖ σέ πρακτική ἐνός νέου προσανατολισμοῦ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Φ.Κ., παρ' όλο πού τέτοιες πρωτοβουλίες π.χ. για τήν καταΐσεση τῆς νεολαίας μέσα στό στρατό, ἔχων κάνει σημαντικά βήματα τόσο μέσα στούς στρατώνες δσο καὶ ἔξω ἀπ' ἄν τούς.

Είναι άναγκη έπομενως ν' άνοιξει ξανά αυτή ή διαδικασία συζήτησης μέσα στά ύπολείμματα τών συσπειρώσεων καί γενικά σ' όλους τούς συναγωνιστές της άριστερᾶς τοῦ ΦΚ

Είναι άναγκη τήν δρά πού ή κυ
βέρωνηση ΠΑΣΟΚ πιασμένη χέρι μέχε
ρι με δόλο το φάσμα τών πολιτικών
δυνάμεων. Εθνικής 'Ενότητας (άπο
τήν Ν.Δ. στό ΚΚΕ και τό ΚΚΕΕΟ) θά
ύλοποιούν τά κοινά έκσυγρονιστικά
εους δράματα γιά ένα διαφορετικού
τύπου σύγχρονο άστικό παν/μιο, νά
άναπτυχθούν πολιτικές πρωτοβουλίες
πού νά συγκροτούν τήν Α.Θ.Κ. σε ε
πίπεδο πραγματικής διαφοροποίησης
άπο τών έκσυγχρονισμό σε επίπεδο

ΔΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ, ΔΑΝΤΙΚΑΠΤΕΛΑΙΟΣΤΙΚΑ
Ίδεις καὶ ἀπόψεις κυκλοφορῶν
ἄφθονες μέσα σ' αὐτήν τὴν περιφέου-
σα ἴδεολογική ἀτμόσφαιρα πού δαν-
πάτυσται ἡ ἀριστερά, μόνο πού αὐτές
θά πρέπει νά γίνουν πιο συγκεκριμ
μένες. Υπάρχουν τά περιθώρια δρά-
σης, ἄλλα ἡ ἀδράνεια καὶ ὁ ἀγνωστι
κλαμός σίγουρα δέ βοηθάνε στὴν ἀ-
ξιοποίηση τους.

Βάζουμε γιά την άπροθυμία στρατιώ
τῶν νά πολεμήσουν.

Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Τό πρώτο σημαντικό χτύπημα άλλη ληστικός στρατός τό δέχτηκε το 1921 στη μάχη του Σαγγάρεου. Στή μάχη αυτή ο Ελληνικός στρατός νικήθηκε και τα κρούσματα ἀπειθαρχίας και λιποταξίας πολλαπλασιάστηκαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γαλλία-κλίνει συμφωνία μέ τὸν Κεμάλ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπελευθερώνοντα τουρκικά στρατεύματα πού μέχρι τότε πολε - μοῦσαν στὶς γαλλικές ἀποικίες. Στὸν ἐπόμενο χρόνο δὲ τούρκικός στρατός ἔντασχύεται καὶ ἀναστάτωσεται. Προ τάσεις πού ἔγιναν γιὰ ἀνάκωχή, ἀπὸ τὴν Τουρκία, δὲν ἔγιναν δεκτές ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ κυβέρνησην. Ἐτοι δταν στὶς 26/8/1922 ὁ τούρκικος στρατός κάνει ἐπίθεση στὸ Ἱσκή-Σεχήρ εἰ - ναι σαφώς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Ἑλληνικό, καὶ ὁ Ἑλληνικός στρατός διαλύε ται μέσα σὲ λίγες μέρες.

Στίς 9 Σεπτέμβριού ό τούρκικος στρατός μπαίνει στην Σύρον. Ο έλληνικός στρατός πανικόβλητος ύποχωρούει από παντού. Η έλληνική μειονότητα (τά δυοιάδιμα της οποίας ήθελε νά «περιφρουρίσει» ή έλληνική κυβέρνηση) άναγκαστηκενά έγκαταλείψει τήν Μικρά Ασία καλ έξαθλιωμένη νά καταφύγει στήν Έλλασσα.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ.

Σήμερα, 60 όλοκληρα χρόνια μετά τή Μικρασιατική έκστρατεία, η έπετειος χρησιμοποιείται ξανά για νάφουντωσει τό τυφλό σωβινιστικό μήσος έναντια στούς Τούρκους.

Οι δάστοι, στό σύνολό τους, δικαιώ λογούν την Έικρασιατική ἐκστρατεία μέ τό κάλλυμα τῆς περιφρούρισης τῶν Ἑλληνικῶν δικαιαιωμάτων. Καὶ ἀνά φέρουν σάν αἰτία τῆς καταστροφῆς τὴν ἄφνησην τῶν ἀγγλοφάγων νά βοη θήσουν τὸν Ἑλληνικὸ στρατό, ρίχνον τας τις εὐθύνες γι' αὐτό (ἀνάλογα σὲ πιά παράταξη ἀνήκουν) στὸν Βενιζέλο ή στό ιαλάτι καὶ τούς ἀντι βενιζελικούς.

‘Η ρεφορμιστική άριστερά, ἀπό τὴν
ἄλλη, βλέποντας τὴν Ἑλληνική ἀστι-
κή τάξη καὶ τίς ἐκάστοτε κυβερνή-
σις τῆς σάν ἀπόλο δργανο τῶν ἡμε-
ραλιστῶν καὶ ὅχι σάν μιά ἀστική
τάξη μὲ τίς δικές της ἀνάγκες καὶ
τῇ δικῇ της πολιτική, ρίχνει ὅλες
τίς εὐθύνες στοὺς ἡμεριαλιστές.
Κατηγορεῖ τὴν Ἑλληνική κυβέρνηση
μόνο γιὰ τὴν “Ξενοδοουλία” της καὶ
γιὰ αὐτὸς σάν διέξοδο (ἀκόμη καὶ στὸ
σημερινὴ πολιτική τῶν Ἑλληνοτουρ-
κικῶν σχέσεων) προτείνει τὴν “Ἐν-
ταση τῆς πάλης τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν
δριστική ἀπαλλαγὴ τοῦ τόπου ἀπό τὰ
δεσμάτης ἡμεριαλιστικῆς ἔξαρτη -
σης”.

Όμως τό άντιπολεμικό κίνημα της έποχής μας δεύχνει δτι ύπαρο - χει και μιά άλλη προοπτική. Παρόλο που δ ρόλος του, στή συγκεκριμένη φάση της μικρασιατικής έκστρατείας δέν ήταν άποφασιστικός, έν τούτοις ήταν ή μόνη δύναμη πού άντιτσθηκε σ' αύτό τόν πόλεμο. Και στίς σημερινές συνθήκες, τών έλληνοτουρκικών σχέσεων ή έπετειο της Μικρασιατικής μας θυμίζει δτι ή μόνη άπαντηση στή σωβινιστική πολιτική τού "Βυθίστε τό Χόρα" είναι ή άναπ τυξη ένός τέτοιου κλνήματος, πούθά δροείται τή συμμετοχή στά πολεμοκάπηλα σχέδια τών άστεικών κυβερνήσεων.

ΒΙΑΣΜΟΙ: ΟΙΑΝ ΤΟ "ΕΡΥΟ. ΤΩΝ ΒΙΑΒΙΩΝ" ΒΥΧΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥΡΑΦΟΥΣ, ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΣ, ΜΠΑΤΕΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΤΕΣ.

"Ετοι ὅπως ξεχειλίζει τὸ πο-
τήρι, μέρα μὲν τὴν μέρα, αἰσθάνε
σαι πῶς πῆρες τὴν ζωὴν σου λάθος
πού γεννηθῆκες γυναῖκα." Οπουκαλ
ἄν θρεψετς, στό χασάπη, στδ μανάβη
στδ μπακάλη, στή δουλειά, στή βρά-
τα στδ σινεμά, πρέπει νάχεις μαζί¹
σδν κανα δυσ σκύλους νέ σε φιλά-
νε, εἴτε πρωΐ, εἴτε μεσημέρι, εἴτε
βράδυ. "Έχεις ν' ἀκούσεις ἀπό τδ
πιδ "ἀδώ" ῥς τδ πιδ χυδαῖο σχδ-
λιο, ἀπό τδ νά θρετς κανένα χέρι
μέσα σου, ἀπό τδ νά φᾶς ξύλομέρα
μεσημέρι μέχρι πού νά σου συμβεῖτ
τδ χειρότεροις νέ σε βιάσουνε ἀκό-
μα καλ νά σε σκοτώσουνε.

Καθημερινό θέμα στής έφημερ-
δες οι "Ψυχοπαθετές" κόρες που
κρατούνται δέσμεις από την οίκο-
γένεια, η τούς άδελφούς χρόνια
κλεισμένες νά σαπίζουν σε κάποιο
βρώμικο υπόγειο, έπειδη ή "τρελλή"
καλ ἐπομένως δινύπαντρη για την
της την ζωή κόρη θά ήταν ντροπή
για την οίκογένεια.

Πατέρας πού σκότωσε τὴν Ιγχρονή
κιόρη, σά δέ στο πεζοδρόμιο, ἐπει-
δη τελμησε νέ φύγει ἀπό τὸ σπέτι
στὸ χωριό καὶ νάρθει στὴν "Ἄθηνα"
"Αντερες πού στέλνουντε τὰς γυνα-
κεις τους στὸ νοσοκομεῖο ἀπό τὸ
Σύλο, κι ἄλλοι πού τὰς σφάζουντε
σάν τὰ ἀρνιά τῆς Λαμπρῆς μπροστά
στὰ παιδιά τους καὶ ἄλλοι ποντίες
ρίχνουντε στὸ φούρνο καὶ τὰς κατ-
νε.

Βιασμοί σε καθημερινή είδησε
γραφία διαλέγετε καλ πάρνετε:
Πατέρας κατόπιν ξυλοδαρμού βίαζε
την κόρη του ΙΟ δλδάληρα χρόνια,
νεαρός βίασε 80χρονη γυναίκα πού
στη συνέχεια αύτοκτονης, 70χρονη
βιάστηκε άπο νεαρό πού πήδηξε ή
πό τό άνοιχτό παράθυρο.⁴ Ο κατάδι
γος δέν έχει τελειωμό. Είναι καθη
μερινά τόσο έπικαιρός πισ πολύ
καλ άπο τις άδλητικές στήλες.

Τὸ φετεῖνο καλοκαίρι ερχεται νῦ συμπληρώσει μὲ τὰ φρικιαστικότερα γεγονότα τῶν εἰκόνων.

οτικοτέρα γεγονότα την εικονιστής
βλας ένδυτια στις γυναῖκες. Στό
χος οι γυναῖκες που θέλουν μό-
νες τους νά βγούν ἀπό τό σπίτι,
που θέλουν μόνες τους νά κάνουν
διακοπές. Οι "ἀπελευθερωμένες" πού
έχουν τό δράσος μόνες τους νά τη
κοπανᾶνε εἰναι όποσδήποτε οι δια-
τεθεμένες για δόλα. Δύτες δέν έχουν
προβλήματα ένας αντρας λιγότερος
ένας περισσότερος δέν έχει σημα-
σία." Ενδχληση χοντρή, ἄν τολμαγες
νά βρίσκεσαι στήν παραλία, στό
καφενετό, δύοπουδήποτε. Τά μεγάλα κα-
μακια, φέτος ἀπατούσανε μέ προκλη-
τικότητα καλ ἐπιθετικότητα, τήν
λεία τους. Οι βιασμοί μέ θύματα
κοπέλες τουρίστριες πράγμα πολύ
συνιθίσμενο. Στήν ίδια λοιπόν κα-
τηγορία καλ οι ἔλληνίδες που ζε-
κινῶνται με τό σακίδιο στή πλάτη.

Οι κοπέλες στήν Αίγινα πού βι
αστηκαν, - χτηπηθήκαν τήν μιά τήν

σκοτώσανε καὶ τὴν ἄλλη τὴν στελλανε στὸ νοσοκομεῖο, ἢ κοπέλα στὴ θεσσαλονίκη πού βιάστηκε καὶ σφάχτηκε, ἔξω ἀπὸ τῆς πόρτες πολυκατοικιῶν, ἥτανε τὰ πιθανά τοῦ φετελνοῦ χαλοκαριοῦ. Οἱ δημοσιογράφοι τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν βρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν καὶ φτιάχνουν ἴστοριούσλες γκράφινιδαί ἀλλά καὶ "πικρεᾶτες", μέσες υπονοούσμενα, παρουσιάζοντας τὰ γεγονότα πολὺ "ζωντανά" καὶ μὲν "σημασία στὴ λεπτομέρεια". Πολλά ἀπό τὰ τέτοια γεγονότα τῆς "καθημερινότητας" καν δέν ἀναφέρονται, ἐνώ τὰ ἄλλα τὰ χοντρά, σάν κάτι έξαρτητικό καὶ σπάνιο πού συμβαίνει ἀπό κάποιους τρελλούς, ἀνύμαλους, πού στερήθηκαν τῇ μητρικῇ στοργῇ. Καὶ ἐπιστρατεύονται οἱ φυχαναλυτές καὶ οἱ κοινωνιολόγοι νὰ μάς ἐνημερώσουν ἢν τοὺς ἀγαποῦσε ἡμάς να τοὺς πολὺ ἡ λέγο.

Σ' ὅλες σχεδόν τις περιπτώσεις κάπου οἱ ἄντρες ἔχουν κάποιο ἔλα φρυντικό "ῆτανε σέ βρασμό φυχῆς . εἶχανε ζῆτημα τιμῆς "μέ τῇ μάτιᾳ θά ἀντικρύζανε τὴν κοινωνίαν, καὶ ἡ κόμα ἀκόμα "ἀφοῦ οἱ γυναικεῖς δέρουντε τοὺς κινδύνους γιατὶ κυκλοφοροῦντε μόνες τους τὴν νόχτα, καὶ μᾶλιστα "ἡ ἄλλη ἔκανε καὶ ώτο στόπ νυχτιάτικας" Ἡ τέλος πάντων ἔτσι ὅπως κυκλοφοροῦντε ύστερα φταίει ὁ φονιᾶς... Μέχρι συντάκητης ἀστυνομικοῦ δελτίου, ἀρμόδιος λόγω ἀστυνομικοῦ δαιμόνιου, μᾶς πληροφορεῖ για τοὺς βιασμούς σε πρώτην ἐφήμερόδα.

Ο ἀστικὸς τύπος, τηλεοραστική αφήμιση, διαμορφώνουν κατά περίπτωση καὶ τὸ ἀνάλογο κλῆμα. Δέν εἰ ναὶ μόνο τὸ ζήτημα τῆς βίας ποδιαστρεβλώνεται. Εἶναι μιὰ δλδική ρητή ἀντίληψη παρουσίασης τῆς γυναικείας σάνης σεξουαλικής ἀντικείμενος. Εἴτε εἴμαστε νοικοκυρές, εἴτε εἴμαστε ἔργαζόμενες δημιουργούμε πρότυπα. Ήμας πού σήμερα εἴμαστε έξω ἀπό το σπίτι, πού δουλεύουμε, πού θέλουμε νάμαστε ἀνεξάρτητες, μᾶς παρουσιάζουν ἔτοι ὅπως δένει μαστε: 'Αποστεομένο πρότυπο τῆς ἀπελευθερώμένης ετοιμού για τὸ ἐμπόριο, καὶ τὴν κατανάλωση.' Επάνω της λοιπόν. Εἶναι αλτή ποδιζετήν ζωή της, πού δέν ἔχει ταμπού, ή διαθέσιμη.

Μ' ἔνα τέτοιο τρόπο μᾶς προβάλλουνε, δημιουργούσνε καλύτερα ἀνοχής τῶν γεγονότων -οὐσιαστικά τὴν ἀναπαράγουνε- ἀπό τὴν κοινή γνώμη, σαν ἀλγο-πολὺ "φυσικῶν". Εποιούσαν "φυσικά" δημιουργεῖται καὶ ἔνας βιαστής. Γι' αὐτὸν λοιπόν ἔνας τέτοιος "κακός δράκος" ποδὲ περπατάει στὸν δρόμο μας δέν εἶναι καὶ πολὺ μυθικός τέρας.

"Η δικιά μας ιστορία για το δράκοντας
καλ τέρατα λεει ότι: δ καπιταλισμός
μέσα στές άντιθέσεις πού δημιουργεῖται είναι καλ αύτη: Ενώ το γυναικείο κορμή προβάλλεται προκλητικό

παντού δέ τέτοια ὀλαθεσμοτίτα
"πού βρωμέει ὁ τόπος" ἔνων οἱ σχέ-
σεις τῶν ἀνθρώπων ἀνδρῶν-γυναικῶν
προπαγανδίζονται σάν πολὺ εὔκολες
καὶ χωρίς προβλήματα, τὸ κοινωνικό
ἀδιέξοδο πού δημιουργεῖ τὴν μονα-
ξιά καὶ τὴν αὐτοκτονία, δημιουργεῖ
καὶ τοὺς βιαστές καὶ τοὺς φονιά-
δες.¹ Η κοινωνική ἀπομόνωση, εἶναι
καὶ σεξουαλική ἀπομόνωση. Πρέπει
λοιπὸν νὰ φέξουμε τοὺς τρελλούς
τοὺς βιαστές, τοὺς ἀνάμαλους, τοὺς
δράκους, στὴν ἔξαθλωση πού δημιου-
ργεῖ ὁ καπιταλισμός, μὲ τὴνάνεργία,
τὴν ἀνασφάλεια, τὴν ἀβεβαίτητα για
τὰ πάντα. Μέσα στὴν μιζέρια καὶ τὴν
ἀπελπισία, ἀναμεσά μας!

Τό σύστημα το οποιεστετ τόν ἄντερο με τήν γυναικά ἀντιμετώπους για τό πρόβλημα τῆς βλασ καὶ τῶν βλασμῶν. Μάς ἀποκροσανατολίζει καὶ γγέζει τόν ἔαυτό του ἀπέξω. Ρίχνει τές ενθύνεις σε ἀτομικό ἐπίπεδο, στοὺς κάποιοὺς τρελλούς που θά τοὺς χώσει λίγα χρονάκια μέσα καὶ θάξει ἀποδώσει δικαιοσύνη. Μέσα στά ἵδια λίγοπολύ πλάσια κινοῦνται τές ρεφορμιστικά κόμματα σε σχέση με τό γυναικεῖο. Δεύτερον μιλάνε κάν για γυναικεῖα ἀπελευθέρωσα ἀλλά για μιά ἶση μεταχειρηση στά πλαστικά μιᾶς πιδ δημοκρατικής συνταγματικής νομομάτητας καὶ μέσα σ' αὐτέ ζητάνε ἀπό τήν δικαιοσύνη τήν πιδ παραδεγματική τι μαρία τῶν ἐνόχων.

Στο διό προτελέσμα καταλήγουν οι σειραικές φεμινιστικές διάδειξ πού έχουν την άδυναμία νό δυντήν ταξική φύση τού προβλήματος, ύποτι μούνε την κυριαρχη ὰδεολογία, δέν δίνουν στήν πάλη μιά ἀντικαπιταλι στική προοπτική καλ θεωρώντας καλ αύτές τόν ἄντρα τόν μόνο ύπενθυνο καταφεύγουν σε ἀτομικές λύσεις (ἀντούμυνα) ή βία στήν βία τών βιαστών

"Υπάρχει το δέ μέσο πρόβλημα τῆς ἀντικειμενικής τῆς κατάστασης. Η βέλη έναντια στέλνει γυναικείες ἔχει πάρει διαστάσεις. Ο φόβος ἔχει μπει στὴν Ζωὴ μας, καὶ ἐπὶ πλέον μᾶς ἐπιτέθει ταῖς καὶ τῷ ἴδιῳ τῷ σύντημα ποὺ λέγει ὅτι μᾶς προστατεύει. Δέν μποροῦμε νὰ καταφεύγουμε στὴν ἀστυνομία νὰ μᾶς προστατεύσει, οὐτε καὶ στὰ δικαστήρια νῶνται παραδείγματικα καὶ σκληρώτερα μὲ τοὺς βιαστές, για τὸ ἔτοι τὰ βάζουμε στὴ Ζωὴ μας, τοὺς βάζουμε νὰ μᾶς παρακολουθοῦν νέα μᾶς ἔλεγχουν. Μόνες μας ἔχουμε ν' ἀντικειμενικούμενα τὴν κατάσταση, ἄλλο ὅχι ὅμως ἔξαπομικούμενα. Διγο-λιγο ὅλες μαζί πρέπει ν' ἀρχίσουμε νὰ παίρνουμε τὰ μέτρα μας. "Εἶνα ἀπὸ τὴν "Ελλάδα" ἄλλες γυναικείες τῷχουν κιβλάς κάνειν, π.χ. στὴν "Αγγλία" οἱ γυναικείες ἔχουν κάνειν "κέντρα βιασμῶν" γιατὶ νέα λειτουργοῦν συλλογικά γύρω ἀπὸ αὐτό το πρόβλημα. Τοῦ πάντα εἶναι νά μᾶς γίνειν συνειδητοὶ ὅτι πρέπει νά στηριχτοῦμε στὴ δούσσα μας.

Πρὸν δχι πολὺ καὶρό λειτουργῶ
σαν κάποιες ὁμάδες, εἴτε γιέ τὴν ἀ-
ντισύλληψην, εἴτε γιέ τὴν διαφήμηση
εἴτε γιέ τούς βιασμούς. Κάποι ἄπο
τές πολετικές δύσκολίες πού μπαί-
νανε γιά ἀυτές τις ὁμάδες, διαλυθή-
κανε. Τώρα πού ή κατάσταση γιέ μᾶς
χειροτερεύει ή βια καὶ ή καταπλε-
ση ὅξενονται, τώρα εἶναι καἱρός νά
δοῦμε πώς θά ξαναμάζευτούμε νά βά-
λουμε μπροστά κάποια πράγματα! Ας
μήν ἐπαναπαύομαστε στέ ή κυβέρνη-
ση ΠΑΣΟΚ θά μᾶς λύσει τὰ προβλήμα-
τα, η ὅτι θά κάνει ἄπο. μόνη της κά-
τι γιέ μᾶς. 'Εμεῖς θά πρέπει ν' ἀρ-
χίσουμε νά ἀντιστεκόμαστε στὴν κυ-
ριαρχῃ ἰδεολογία καὶ στὴ λειτουρ-
γία της, κιβωντας τὰ περιθώρια δρά-
τη στούς οὓς εἶναι ταχανάτας.

(ἀναδηρο-
GLENIN
ἀπό τή
BABA)

εργατική πρωτοπορία

ΕΦΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΔΩΣΙΔΙΟΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

"Οχρόνος δουλεύει γιά μας". Αυτή ή διακήρηξη του Γιαρουζέλσκι συμπύκνωνε όλη τη πολιτική της Πολωνίας-εικόνας. Συνδιάζοντας την πιθ. αγορά τρομοκρατία- με τις δολοφονίες, τις χιλιάδες συλλήψεις κατ' τις διαδικασίες των πιθ. δραστηριών έργατων-, τις λοχαρές πολιτικές πλέονται- με την διεύθυνση της πελνας ή της Ρώσικης εισβολής-, τις προσπάθειες οικοδόμησης "γεγενών" είτε μέσω της έκκλησας είτε μέσα από το "σπάσιμο" ένδις κομματιού συνδικαλιστών της διλήλεγγύης, ή Χούντα ήλπιζε πώς άργα ή γρήγορα θά ξεφθιερε τη μαχητική διάθεση των Πολωνών έργατων.

“Ομως τό κατάπληκτικό ζέσπασμα τῶν κινητοποιήσεων τῆς ἐργατικῆς τάξης μέσα στὸν Αὔγουστο καὶ τὸ Σεπτέμβριο ἔδειξε δτὲ τίποτα δέν ἔχει κριθεῖ στὴ Πολωνία.” Ή μαζικότητα, ή ἀποφασιστικότητα, ή ποκκλία τῶν μωρῶν δρόσης, ή διατήρηση τῆς ὑποστήριξης τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ, δείχνουν τὰς τεράστιες δυνατότητες πού διατρέπει τὸ μαζικό κίνημα. Παρόλληπλα εἴτε μέσα ὅπο τὰς συγκρούσεις εἴτε μέσα ὅπο τοὺς ἐλγυμούς τόσο τῆς Χούντας δύο καὶ τῆς παράνομης ἡγεοίας τῆς ἀλληλεγγύης ἔανδροχονται στὸ προσκήνιο δύα τὰ προβλήματα στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς τακτικῆς πού ἔβαλε τὸ ζέσπασμα τῆς Πολωνίας.

νεκτικής επανάστασης.
Αὐτή ή έπιδειξη δύναμης τοῦ ἔργατο-
κοῦ κλεψυδρίου μετά δπδ ἔνα περίπου
χρόνο σκληρῆς στρατιωτικῆς διχτατο-
ρίας ὑπορραμβίζει τίς διαστάσεις
τοῦ "Πολωνικοῦ":
"Ο ·Ιστορικός νεκροθάφτης" ἔχει μπετ-
αξί κίνηση στὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπη.

Digitized by srujanika@gmail.com

"Από τις δραχές της Ανοιξης ή Χούντα ντα έρριξε τό βάρος της στή πολιτική πλεονή καὶ στήν ἐξασφάλιση "συνομιλητῶν" διότι τό μπλόκ της άντιπολεταιών.

χρονιμοποιόντας τό επιχείρημα ότι "οἱ ἀπεργίες καὶ τὸ σαμποτάζ δῆγοιν τὴν οἰκονομία στῇ καταστροφῇ καὶ τὸ λαό στῇ πείνᾳ" δι Γιαρουζέλασκι πέτυχε νά πιέσει τὴν παράνομη ἡγεσία τῆς ἀλληλεγγύης στὴν ὀπόφαση "τά 5 ναῦ": Μία ὀπόφαση πού δεχόταν δναστολή κάθε ὀπερυγλακῆς δράσης γιατί τὸν Ἰούλη, πού πρότεινε στοὺς ἔργατες νά ἔργαστοῦν γιὰ τὴν ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας, μὲ δντάλλαγμα μέτρα φιλελευθερωποίησης τοῦ καθεστώτος καὶ ξεκίνημα διαλδογου μὲ τὴν ἀλληλεγγύη γιά μιά "ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΙΛΩΨΗ" ἐπιστροφῆς στὸ

πρὸν ἀπ'τις 13 Δεκέμβρη καθεστώς.
Τοῦτο πρόχωρησε τίς γένερος πρός τὴν ἔκκλησιν τούς συνδικαλιστές: Μέσα στὶς συγκρούσεις τοῦ Αύγουστου διάτηπρεδρος τῆς Χούντας Ρακόφσκι δήλωνε διτὶ ὡς καθολική Ιεραρχία ὅποτελεῖ "διπαρατητο στοιχεῖο τῶν κοινωνικοπολιτικῶν σχέσεων μέσα στὴ χώρα καὶ διάλογος μαζὶ της δὲν σταμάτησε ποτέ". Σὲ ἄπαντηση δικαρδινάλιος Γκλέμπ κάλεσε τοὺς Πολωνούς ἐργάτες "νά μήν ὑποκύψουν στὴν ὁργή", καὶ νά μήν κινητοποιηθοῦν τὸν Αὔγουστο θέση πού προκάλεσε τὴ πρότη γραπτὴ διποδοκιμασία τῆς δλλοπλεγγύης στὴ τακτικὴ τῆς ἔκκλησίας. Ἀργότερα μέσα στὶς συγκρούσεις δικαρδινάλιος δήλωνε "δέν ἔχει καμμιά ἔννοια τὸ νά πετᾶς πέτρες" διαχωρίζοντας τὴν ἔκκλησίαν ἀπὸ τοὺς διαδηλωτές. Τὴν ἕδια στιγμὴν 9 συνδικαλιστές τῶν "αὐτόνομων συνδικάτων" καὶ γιό πρώτη φορά ἔνα μέλος τῆς παλιᾶς ἔθνης ἡγεσίας τῆς δλλοπλεγγύης κυκλοφόρησαν κείμενο δηλώνοντας πώς εἶναι ἔτοιμοι για "διάλογο" μὲ τὴ Χούντα μὲ στόχο τὴν "Εθνικὴ συμφιλίωση".

Στά τέλη τοῦ Ἰούλου ἔγινε φανερό ὅτι
δι Γιαρουζέλασκι δὲν εἶναι διατεθειμέ-
νος νιώ κανένα διντάλλαγμα στὴν τακτι-

И АЛЛИЛЕГРИИ БЫУ ДУГІЗЕР

Та провідні акуратні

*Ένω οι διαδηλώσεις καὶ οἱ συγκρούσεις συνεχίζονται, ἀπὸ τῆς 5 ὡς τῆς 7 Σεπτέμβρη συνεδριάζει ἡ παράνομη ἕνεσία τῆς ἀλληλεγγύης γιὰ νὰ ἔκτεινῃσει τῇ νέᾳ κατάστασῃ. Οἱ συνδικαλιστές ἑγέτες ἔκτιμοιν τῇ 31 Αὐγούστου σάν μεγάλη νίκη, μιάς καὶ ἀπόδεικνύει διτὶ καμμιδέξελιξη δέν μπορεῖ νὰ προχωρήσει χωρὶς τὴν ἔγκριση τῆς ἀλληλεγγύης. Καλοῦν τούς ἐργάτες σὲ τρεῖς νέες πανεθνικές κινητοποιήσεις : Στής 31 Σεπτέμβρου γιὰ νὰ τιμηθοῦν οἱ νεκροὶ τῆς 31 Αὐγούστου.Στής 21 Ὁκτώβρη δεύτερη ἐπέτειο τῆς νομιμοποίησης τῆς ἀλληλεγγύης. Στής 11 Νοεμβρη ἐπέτειο τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πολωνίας.

νεφόρησας της πολωνίας.
Στόχος τῶν κινητοποιήσεων εἶναι νόμι-
σθεῖ τὸ καθεστώς νά ἀναγνωρίσει τά
δικαιώματα τῆς δλληλεγγύης καὶ νά δ-
νοιέται διαπραγματεύσεις μὲ τὴν ἡγε-
σία του. Ταυτόχρονα οἱ συνδικαλι-
στές δήλωσαν τὴν δλληλεγγύη τους στὸ
KOR.

Τό Σέσπασμα τοῦ κινήματος καὶ ἡ ὁπόφαση τῆς Πρωωρινῆς Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς ζαναφέρνει στὴν ἐπιφάνεια τὰ προβλήματα πού χαρακτηρίζαν τὴν "ἀύτοπεριοριζόμενη ἐπανάσταση" καὶ πρὶν τὸ πραξικόπημα. Ἡ ἕγεσις τῆς δλλοπλεγγένης μέσα στὰ πλαισιατῆς "γαλοποιητικῆς πραγματικότητας γιὰ τὴ Πολωνία" κινεῖται στὴ προποτική νά πιέσει τὴ Κύνωντα γιει μιά ἐπιτροφὴ στὴν ἀναγνώριση τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν πού κερδίθηκαν στὰ διιδού χρόνια τῆς νόμιμης ὑπαρξίης τοῦ.

Σέ επίπεδο τακτικῆς αὐτό δ σημαίνει προσπάθεια γιά κινητοποιήσεις "ἐπίδειξης δύναμης" κεντρικοῦ χαρακτήρα μὲ στόχῳ τὴν πίεσην γιά δυναγμα δια- πραγματεύσεων. Αὐτή ἡ πρόσπιτική καὶ ἡ τακτική πολλές φορές ξεπερνιέται ἀπό τὸ ἕδιο τὸ κίνημα : τόσο σὲ ἐπίπεδο περιχρόμενου, συνθημάτων κλπ. δι- που μέσα στὶς συγκρόσεις τὸ κίνημα λειτουργεῖ περισσότερο στὴν κατεύθυν- ση τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κώδειστῶν πα- ρό τῆς "ἔθνικῆς συμφιλίωσης". "Οοο καὶ σὲ ἐπίπεδο τακτικῆς διπού τὸ κά- λεσμα γιά πανεθνική κινητοποίηση στὴν μιά ἡ στὴν ἄλλη ἐπέτειο διευρύνεται σὲ μονιμότερες καὶ καθημερινές συγ- κρόσεις στὸ δρόμο ἡ στά ἔργοστάσια διπας ἔγινε στούς δυο μῆνες πού πέρα-

σαν
"Άλλωστε μέσα στίς συνθήκες της παρανομίας τό κίνημα φαίνεται νά λειτουργεί περισσότερο μέ βάση τών αύθιδρητο προσανατολισμό παρά τό προκαθορισμένο σχέδιο. Καλ μέσα στίς τελευταίες συγκρούσεις είναι πολύ φανερό ένα κοινότατι, ίδιως τών νέων έργατών στά δδοφοράματα, πού κινεῖται μέ πολέ πιό "άγριες διαθέσεις" διότι τη Συντονιστική "Επιτροπή της άλληλεγγύης. Πρόγμα πού δναγνωρίζεται καί διό τούς ίδιους τούς συνδικαλιστές ήγέτες, δταν στήν διπόφασή τους γιότι τίς νέες κινητοποιήσεις συμπληρώνουν δτι: Μ' αύτές τίς ήμερομηνίες δέν διφήνεται περιθώριο "... σέ κινητοποιήσεις ποι δέν έχουν διποφασιστεί διότι Συντονιστική "Επιτροπή ή τά περιφερειακή διονυσα τών Συνδικάτων"

Φεριάκο οργάνα του συνοίκαστου". Καλ είναι άκριβώς ή δύναμη του κινήματος πού δημιουργεῖ τις βάσεις για αυτοῦ τοῦ τύπου τις διαφοροποιήσεις. Ένδις κινήματος πού δέν έχει καμφθεῖ μέσα από δέκα μηνες άγριας καταπλεσης, ένδις κινήματος πού συνέχιζει άνεβάζοντας συνέχεια τό επίπεδο διντιπαράθεσης, ένδις κινήματος πού διτιμετωπίζει κρίσιμα διλλήματα στρατηγικής καί τακτικής, ένδις κινήματος όμως πού δύλα δείχνουν δτι διαμορφώνει καί τις δυνάμεις πού θά δύσουν στο Γιαρουζέλακι καί τούς Ρώσους προστάτες του τήν διάπαντηση πού τούς δριμδίζει.

Οι διαδηλώσεις στις 31 Αύγουστου

κή τῶν " 5 ναί". Η γεισία τῆς ἀλληλεγγύης δυναθεύρησε τὴ στάση της μὲ τὴν ἀπόφαση τῶν " 5 ΟΧΙ". Στέις 17 Αὐγούστου κυκλοφόρησε σ' όλη τὴ χώρα προκύρηξη μὲ τὴν ὑπογραφή "Διεργοστασιακή ἐπιτροπή ἐργατῶν τῆς ἀλληλεγγύης" πού καλούσε δεκαπενθήμερο κινητοποιήσεων πού θδ κορυφώνονταν στέις 31 Αὐγούστου ἐπέτειο τῶν συμφωνιῶν τοῦ Γκτάνακ.

H Sūvætin tōū uivnñatos

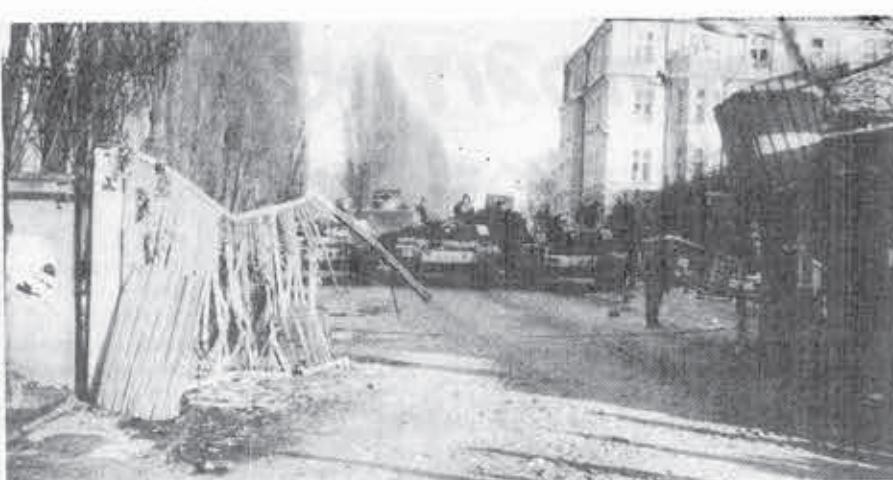
Στις 17 Αύγουστου τα ναυπηγεία "Βάροκι" στό Δετέλινο κατέβηκαν σε διαπεργία γιατί νά τιμήσουν τούς νεκρούς έργατες τοῦ '70. Την ίδια μέρα στη Βαρσοβία έγινε ή πρώτη δια δήλωση γιατί τό ίδιο θέμα. Άπο τότε ή Χούντα δέν έχει καταφέρει ούτε μέ την άγρια καταστολή ούτε μέ τούς έλιγμούς νά σταματήσει τό έσπασμα καθημερινών κινητοποιήσεων πού άγκαλιασαν δηλ τή Πολωνία :

* * Η έκταση τοῦ κινήματος είναι πράγματι σε έθνικό έπίπεδο: όπο τις 39 περιφέρειες τῆς Πολωνίας οι 34 συγκλονίζονται άκρα δηλ τῆς συγκούνασεις. Λιανράπτωσεις έγιναν σε 59:

* Οι μορφές δράσης πού χρησιμοποιήθηκαν δείχνουν τό βάθος καλ τήν δημοφασιστικότητα τού κινήματος. Απερ-

γιες, διαδηλώσεις, δύο φρόγματα και πολύνοσες συγκρούσεις μέχρι τέλους "Μαλτσίας"

Μετά δόπο ένα δεκαπενθήμερο "προ-ετοιμαστικών" κινητοποιήσεων ξεσπάνε οι διαδηλώσεις της 31 Αυγούστου. Δεκάδες χιλιάδες έργατες διαδηλώνουν σ' όλη τη χώρα. Στέλεχοι διαδηλώσεων γίνεται πολύ αἰσθητή ή μαχητική παρουσία της νεολαίας, αύτων πού ήξούνταν δύναμης "άντικοινωνικούς δλήτες". Η Χούντα άπαντα με τή Μιλίτσια και τά ZOMO, τούς επίλεκτους για τή καταστολή τῶν ταραχῶν. Ο υπουργός έσω-τερικῶν στρατηγός Κίστζακ κάνει τὸν διπολογισμὸν τῶν συγκρούσεων: 3 έργατες νεκροὶ στό Λουμπέν, ένας στό Γκυτάνοκ, ένας στό Βροκλάβ, καὶ 5.131 συλληφθέντες. Η άγρια καταστολή διντεί νά διαλύσει τό κίνημα, προκαλεῖ νέες καθημερινές διαδηλώσεις και συγκρούσεις πού κρατάνε δύο τό Σεπτέμβρο. Στή Κρακοβία οί διαδηλωτές καίνε τό δημαρχείο καὶ τό γραφεῖα τοῦ κόμματος, ένώ στή Βαρσοβία δικώνειοι συλλαμβάνονται σύν ίπειθινοι γιά τήν ἐκτέλεση ένδος δρχιλοχία τῶν ZOMO. "Η" "Εθνική συμφιλίωση" δινόμεσα στούς έργατες καὶ τούς κρατικοκαπιταλιστές μοιάζει πολύ δύσκολη στή Πολωνία. "Η Χούντα κατηγορεῖ τούς Κουρόδην, Μίτσινκ, Λυτένσκι καὶ ἄλλα 1δρυτικά στελέχη τοῦ KOP πού ήδη βρίσκονται στέλεχοι τῆς φυλακές σάν ίπειθινούς γιά τίς "ταραχές" καὶ έτοιμα-ζει δική έναγτιον τους.

TÍTULOS SÓ MONTEIRO FRUTÁRIO